

(6) அறிக்கை அளித்தல்.

தொழில் நுட்பக் கல்வி பற்றிய பரிந்துரைகளின் மேல் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்த மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU S. AGNI RAJU: Mr. Speaker, I rise to present the Report of the Committee on Estimates on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Technical Education (Seventh Report).

7. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 6—மரநிலச் சட்டமன்றம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்ட மன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 21,48,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங் ப்பட வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to point out the dire need to increase the number of days the Legislative Assembly meets to at least one hundred days in a year, I move the cut motion standing in my names:

“That the allotment of Rs. 21,48,600 under Demand No. 6—State Legislature—be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டிற்கு நூறு தினங்களுக்குக் குறையாமல் சட்டமன்றம் நடத்த வேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,48,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. அ. மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, மாநிலத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்வதற்கு ரயில்வே பாசும், அரசாங்க பஸ்களில் செல்ல பாசும் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் —என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,48,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்ற விடுதியில் உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கத் தவறியது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,48,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.”

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற பேச்சுக்களை டேப் ரிகார்டு செய்வது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,48,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1969 மார்ச் 26]

(ஆ) கோரிக்கை எண்—7 தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.—

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,04,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி: ஐயா, இடைத் தேர்தல்களில் அமைச்சர்கள் பிரச்சாரம் செய்யப் போகாதிருக்கக்கோரி விவாதிக்க.

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 9,04,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, வாக்காளர் பெருமக்களின் சிரமத்தைக் குறைக்க நடமாடும் ஒட்டுச் சாவுகள் அமைப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 9,04,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, வாக்குப் பதிவு முறையை மாற்றி அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 9,04,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. கே. சுகாதேவக் கண்டர்: தலைவர் அவர்களே, நடமாடும் தேர்தல் சாவுடி ஏற்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்கிற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 9,04,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், தேர்தல்களில் வாக்களிப்பதைக் கட்டாயமாக்க வேண்டுமென்பது குறித்து விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்கிற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,04,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

என்கிற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

(இ) கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்கிற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,14,58,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss policy and point out the need to disclose assets of Ministers as well as their close relations to the House, periodically atleast once a year, I move the following cut motion.

“That the allotment of Rs. 4,14,58,100 under Demand No. 8 Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

[1969 மார்ச் 26]

திரு ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் தங்கள் சொத்துக்களின் விவரங்களை சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கத் தவறியது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 4,14,58,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். கரேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் தீர்வு காண்பதில் கால நிர்ணயம் ஏற்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 4,14,58,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமையிடப் பணியாளர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் வீடுகள் வரிசை கட்டித் தர வேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 4,14,58,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 19-ம் தேதி நடந்த மத்திய அரசு ஊழியர்கள் போராட்டத்தின் விளைவாகத் தமிழகத்தில் உள்ள மத்திய அரசு ஊழியர்கள்மீது போடப்பட்டுள்ள வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்குவதுபற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 4,14,58,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,58,01,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, to discuss polley, I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 5,58,01,300 under Demand No. 33—Miscellaneous be reduced by Rs. 100”.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy I move the following cut motioni :—

“That the allotment of Rs. 5,58,01,300 under Demand No. 33—Miscellaneous—be reduced by Rs. 100”.

1969 மார்ச் 26]

திரு. பி. வேலுசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கைதிகளுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளை மேலும் உயர்த்தக் கோரி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற தொகை ரூ. 5,58,01,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேசியக் கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் பிறந்த எட்டயபுரம் லீட்டை அரசாங்கம் வாங்கிப் பாதுகாப்பது குறித்து விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற தொகை ரூ. 5,58,01,300-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கை, பர்மா, மலேயா முதலிய பிரதேசங்களிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் மக்களுக்கு உதவி புரியும் விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற தொகை ரூ. 5,58,01,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்குப் பேரவை முன் வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது முன்னுரையாகக் கூற விரும்பினால், உரையாற்றலாம்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை அறிவித்த பிறகு, இறுதியில் நான் என்னுடைய கருத்துக்களை அறிவிப்பேன் என்று கூறி, இந்த அளவில் என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* **திரு டி. மார்டின் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை அவையில் வைக்க விரும்புகிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையில் நாம் பாராளுமன்ற முறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையில் அளம் கட்சி என்றும், எதிர்க்கட்சி எதிர்க்கட்சி என்றும் இரண்டு அமைப்புகள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆளும் கட்சி “ஆட்சி” என்ற தேரை ஓட்டிச் செல்கின்றபொழுது, அந்தத் தேர் ஜனநாயக முறையில் செல்கிறதா, ஓடிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அது ஜனநாயக மரபுனைக் கொலை செய்கிறதா. அந்தத் தேரை ஓட்டுகின்ற காரங்களும், உள்ளமும் தூர்மை பொருந்தியவையாக இருக்கின்றனவா என்பதை விழிப்போடு பார்த்து, நல்ல முறையில் தேரை நடத்துவதற்கு, நல்ல யோசனைகளைக் கூறியும், இடித்துச் சொல்ல வேண்டிய நேரங்களில் இடித்துச் சொல்லியும் எதிர்க்கட்சி பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது.

எதிர்க்கட்சி ஆற்றக் கூடிய பணிகளில் மிகவும் முக்கியமானது, கேள்வி கேட்பது ஒன்றாகும். சாதாரணமாக, தங்களுடைய அலுவலகத்தில் நூற்றுக்கு மேலான கேள்விகள் நான் கொடுத்திருந்தேன். அந்தக் கேள்விகளை தாங்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தின்கீழ் அனுமதித் திருந்தும், சபை கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில் (prorogue) எல்லாம் திரும்பவும் அவைகளைப் புதுப்பித்து (renew) நோட்டீஸ் கொடுத்தும், அநேக கேள்விகள் இந்த மாமன்றத்தில் வரவில்லை. ஒரு சில கேள்விகள் வந்திருக்கின்றன. எனவே அவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் நிச்சயம் கவனித்து

திரு. டி. மார்டின்

[1969 மார்ச் 26]

உறுப்பினர் கொடுத்த கேள்விகளை, தாங்கள் அனுமதித்திருப்பவைகளை மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்து, கேள்வி கேட்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

அமைச்சர்கள் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் நேரத்தில், “தனிக் கேள்வி போடலாம்” என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இன்னும் “விவரம் இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் துணைக் கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள் என்ற நிலையில் கேள்வி சம்பந்தப்பட்ட பூர்வாங்கமாக சகலவிவரங்களையும் சேகரித்து இந்த அவைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். கூடியவரையில் “தனிக் கேள்வி போடவும்”, “விவரம் இல்லை” என்ற சொற்களைத் தடுப்பதற்கு தாங்கள் நல்ல யோசனைகளை அவர்களுக்குக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அமைச்சரவையில் ஏற்பட்டுள்ள செலவு பட்ஜெட் டிமாண்டைப் பார்த்தால் 1966-67-ல் காங்கிரஸ் இந்த ஆட்சியை நடத்திவந்தநேரத்தில் 6.44 லட்சம் ரூபாய் செலவாகி இருக்கிறது. அதற்குப் பின்பு 1967-68-ல் 10.08 லட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 1968-69-ல் இந்த ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது 11.99 லட்ச ரூபாயாக கூடியிருக்கிறது. மேலும் T.A. and other allowances பொறுத்த வரையில் 1967-68-ல் 2,29,726 ரூபாயும், 1968-69-ல் 3,23,000 ரூபாயும் செலவாகியிருக்கிறது. மற்றும் மோட்டார் வாங்குவதிலும், அவைகளைப் பாசுகாத்தல் என்ற முறையில் 1967-68-ல் 3,10,511 ரூபாயும் 1968-69-ல் 4,21,300 ரூபாயும் கணக்கில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

மற்றும் ஆபீஸ் செலவு என்ற வகையில் 1967-68-ல் 1,57,345 ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. 1968-69-ல் ரூ. 1,10,000 செலவாகி இருக்கிறது. குறிப்பாக அமைச்சர்களுடைய சம்பளம் ரூ. 500. ஆனால் இந்த செலவினங்களையெல்லாம் பார்த்தால் 1966-67-ல் 6.44 லட்ச ரூபாய் இருந்தது. இது 1968-69-ல் 11.99 லட்ச ரூபாய் ஆக இருக்கிறது. இந்த அவை அருள்கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக ஆளும் கட்சியில் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தவர்கள் இன்று அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் எதிர்க் கட்சியில் எதிர்கட்சி தலைவர்களுக்கு ஒரு செகரடேரியட் என்று இருக்குமானால் இங்கு பேசும் உறுப்பினர்கள் தேவைப்படும்பொழுது தங்களுக்குவேண்டிய விவரங்களை அந்த செகரடேரியட்டிலிருந்து பெறமுடியும் என்று பேசியுள்ளார்கள். அதைக் கவனிக்கலாம்.

இன்று காலைப் பத்திரிகையைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷப்பட்டேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய சொத்து விவரம் பத்திரிகையில் வந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். மந்திரிகள் சொத்து விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்று பார்த்தால் மத்திய அமைச்சர்களுடைய சொத்து விவரங்கள் பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்றன. பிரதம மந்திரியின் சொத்து விவரம், திரு. பக்ருதின் அலிஅகமத், மற்றும் திரு. கரணசிங் போன்றவர்கள் சொத்து விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த மன்றத்தில் கடந்த சில நாட்களுக்கு முன் இதுபற்றிப் பேசிய கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தன் கொடுத்த விளக்கம் என்ன வென்றால், “வெல்த் டாக்ஸ்” மூலம் நான் மத்திய அரசுக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறேன். அதனுடைய விவரத்தை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வாங்கிப் பார்த்துக்கொள்ளலாமே என்று கூறினார்.

உண்மையிலேயே நாம் எல்லோரும் இந்தப் பேரவையில்தான் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம். பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தால் எளிதில் மத்திய அரசினிடம் இருந்து அந்தத் தகவல்களைக் கேட்டுப் பெற முடியும். ஆனால் இந்த ஸ்டேட்மெண்டை ஒருகால் மறைமுகமாகத்தான்

1969 மார்ச் 26]

[திரு. டி. மார்டின்]

பெற முடியுமோ, என்னமோ, மறைமுகமாகப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதற்குப் பதிலாக நாங்கள் அங்கம் வகிக்கின்ற இந்த மன்றத்திற்கு அவர்களே நேரிடையாக அளிக்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். குறிப்பாக அவர்கள் பேசுகின்ற போது சட்டப்பேரவையில் தலைவராக இருந்தபோது, சட்டப்பேரவை கூடும் போது ஒவ்வொரு திருக்குறளைச் சொல்லியே ஆரம்பிப்பது வழக்கம் என்று சொன்னார்கள். நானும் கவனித்து இருக்கிறேன். முதன் முதலாக இப்பேரவையைத் தொடங்குகிறபோது,

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு”

என்று சொல்லியே ஆரம்பித்திருக்கிறார். அதுபோல எல்லோருக்கும் முன்னோடியாக இருக்கின்ற அவர்கள், இந்தச் சொத்து விவரங்களையும் தங்களுடைய, தங்களுடன் நெருங்கிய உறவு உடையவர்களின் சொத்து விவரங்களையும் இந்தப் பேரவையில் வைத்து எல்லா அமைச்சர்களும் அவ்வாறு அளிப்பதற்கு முன்னோடியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர்கள் எல்லோரும் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள் முதல். அமைச்சர் முன்னோடியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். ஒருவரை மட்டும் குறித்துச் சொல்லக் கூடாது.

திரு டி. மார்டின் : மேலும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் இப்போது நாகர்கோவிலில் இருந்து திருவனந்தபுரத்திற்கு எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ்களில் பத்திரிகை பார்சலாக கொடுத்தால் வாங்க மறுக்கிறார்கள். அதே சமயம் ‘தினத்தந்தி’ பேப்பர் பார்சலாக மட்டும் வாங்கி எடுத்துச் செல்கிறார்கள்.

மண்புமிகு திரு. சி. பா. அகித்தரை : நேற்றையதினம் இந்தப் பேரவையில் நடந்த விவாதத்தின்போது அதுபற்றி குறிப்பிட்டார்கள். உடனே நான் அதிகாரிகளிடத்தில் விசாரித்து விவரங்கள் எழுதி வாங்கினேன். எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ்களில் எந்தப் பத்திரிகையும் எடுத்துச் செல்வதில்லை. எந்தக் கட்சிப் பத்திரிகையாக இருந்தாலும் எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ்களில் எடுத்துக்கொள்வது கிடையாது. அதே சமயத்தில் சாதாரண பஸ்களில் யார் யார் எந்தப் பத்திரிகையை கொடுத்தாலும் எடுத்துச் செல்கிறார்கள் அனுதிக் கேட்கிறபோது, யாருடைய பத்திரிக்கைப் பார்சலையும் எடுத்துச் செல்ல மறுத்ததில்லை என்று அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : என்னிடத்தில் ‘தினமலர்’ பத்திரிகையினர் கொடுத்துள்ள மனு இருக்கிறது. ஒரு பத்திரிக்கைக்கு ஒரு பத்திரிகை பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாகவே குறித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுபோன்ற நிலை இருந்தால் அது நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை.

மண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தரை : உறுப்பினர் அவர்களும் எண்ணப்போலவே வழக்கறிஞராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கியிருக்கிறார். அவரைவிட மிகவும் கீழான நிலையில் இருந்து நான் வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவன். 12 ஆண்டுகள் வெளி நாடுகளிலே வழக்கறிஞராக வாழ்க்கையை நடத்தியவன். அவரும் தம்தொடரில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்தார் என்றால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன். எந்த விதமான பொருளமையும் அடையமாட்டேன். ஆனால் சொல்லுகின்ற பதில்களை உண்மை என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அன்றைக்கு அது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்ட உடனேயே நான் அதிகாரிகளிடம் இருந்து ரிப்போர்ட்டை வரவழைத்தேன். துரித வண்டிகளில் எந்தப் பத்திரிகையையும் எடுத்துச் செல்வது இல்லை என்பது விதி. அதே சமயம் கோரினால் எந்தப் பத்திரிகையையும் சாதாரண வண்டிகளில் எடுத்துப் போகலாம் என்பது

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1969 மார்ச் 26]

பது விதி. இதில் எந்த விதமான பாரபட்சமும் காட்டப்படுவதில்லை. ஆகவே, பாரபட்சம் காட்டுவதாகச் சொல்லாமல் இருப்பது நமது பண்பாட்டுக்கு உகந்ததாக இருக்கும்.

திரு. டி. மாந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதை விட்டு விடுகிறேன். இந்த நாட்டில் இப்போது சீரணிப்படை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-ல் அந்தச் சீரணிப்படைக்கு 9.94 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 9.10 லட்ச ரூபாய் செலவாயிருக்கிறது. அந்தச் சீரணிப்படைத் தொண்டர்கள் தங்கள் உழைப்பை தானமாக நல்கினாலும் அவர்களுக்கு தினம் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் சாப்பாட்டுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. சுமார் 40 ஆயிரம் ரூபாய் சாப்பாட்டுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தும் அஜர் பட்டியல் இல்லாததால் கணக்கைப் பிரிக்க முடியாமல் திணறிச்சுக்கொண்டு தெளிவில்லாத நிலையில் அந்தக் கணக்கு இருக்கிறது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அதோடு மட்டும் அல்ல. மற்ற 11 மாவட்டங்களில் 17,200 ரூபாய் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேலாகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஏன் என்ற விவரத்தை அமைச்சரவை கண்டு பிடித்தாக வேண்டும்.

தென்றற்காடு மாவட்டத்தில் 1967-68-ல் சீரணித் தொண்டர் படைக்காக தளவாடம் வாங்கும் வகையில் 6 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். 1968-69-ல் பின்னும் 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்குத் தளவாடம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 1967-68-ல் வாங்கிய தளவாடம் எங்கே போயிற்று?

அது மட்டுமல்ல, அரசின் ஊழியர்கள் தனியாக நன்கொடை வசூல் செய்வதை அரசு தடுத்தாக வேண்டும். குறிப்பாக சீரணிப் படையின் பேரால் வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மருளுக்கு (சொலினியர்) நான்கு மாவட்டங்களில் ரூ. 40,400-க்கு நன்கொடை வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 10 மாவட்டங்களில் வசூலான சணக்கே வரவில்லை. இந்த 40,400 ரூபாயை அரசாங்கப் பொதுச் சணக்கில் கொண்டு வராமல் தனிக் கணக்கில் வைத்திருக்கிறார்கள், இது நியாயமா? அட்சியில் உள்ள அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நன்கொடை வசூலிக்கப்படுகின்ற மறைசரியா? இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், உலகத் தமிழ் மகாநாட்டின் கணக்கையும் அரசாங்கப் பொதுச்சணக்கில் வைக்காமல் ஸ்டேட் பாங்க் சணக்கில் இந்தச் சர்க்கார் வைத்திருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் எல்லாக் கணக்கு விவரங்களையும் பொதுச்சணக்கில் கொண்டு வர வேண்டுமேயல்லாமல் இப்படித் தனிக் கணக்கு வைப்பது சரியாகாது என்று கூறவிரும்புகிறேன்.

அதோடு, இந்த அமைச்சரவை சர்க்கார் பணங்கள் கையாடல் சம்பந்தமாக உடனடிக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்ததில் சண்டிக்க வேண்டும். 30-ம் தேதி செப்டம்பர் மாதம் 1968-ம் ரொடும் வரைக்கும் இந்த மாதிரிச் சிவில் மின் அப்போய்ரினேஷன் என்ற தலைப்பில் 11.87 லட்சம் ரூபாய் விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு 30-ம் தேதி அகஸ்ட் மாதம் 1968-ம் ரொடும் வரைக்கும் ஷார்ட்டேஜ், செப்டைட், டிமோண்டு ரெசிகிள்ஸ் என்ற இனத்தில் 20.13 லட்சம் விரயமாகியிருக்கிறது. அதோடு திருப்பப் பெற முடியாத நிலையில் தெபெட், ஃபயர் இனத்தில் சர்க்காருக்கு 44.51 லட்சம் நஷ்டமாயிருக்கிறது.

கடந்த அண்டு மார்ச் திங்களில் இங்கே பஸ் தொழிலாளர்கள் மாணவர்கள் இடையே ஏற்பட்ட போராட்டத்தின்போது பஸ்கள் இரவில் தான் நிறுத்தப்பட்டன. இது நான் அறிந்த உண்மை. 25-ம் தேதி பகல் எல்லாம் பஸ்சன் ஓடின. இரவில் நடந்த சம்பவம் காரணமாக பஸ்கள் அதற்குப் பிறகு ஓடவில்லை. அரசாங்கத் தரப்பில் வைக்கப் பட்டுள்ள குறிப்பில் பஸ்கள் ஓடாத காரணத்தினால் 7.50 லட்சம் ரூபாய்

1969 மார்ச் 26]

(திரு டி. மார்டின்)

நஷ்டம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அறிக்கை கொடுக்கிறபோது முழு விவரங்களையும் சரியான முறையில் சேகரித்து இந்த அவையில் வைக்க வேண்டும். தமிழக அரசின் கணக்குகளை அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் ஆடிட் செய்து அந்த ரிப்போர்ட் 5-ம் தேதி மார்ச் மாதம் 1969-ம் வருடம் கையெழுத்தாகியிருக்கிறது. 20-ம் தேதி மார்ச் மாதம் 1969-ம் வருடம்தான் வந்திருக்கின்றது. அதை உடனேயே இந்த அவையில் வைத்திருந்தால் இதனை நான் நடந்த விவாதங்களில் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்க முடியும்,

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : பஸ் தொழிலாளர்-மாணவர்களிடையே ஏற்பட்ட போராட்டத்தின்போது 7 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டதாக நேற்று முன்தினம் கொடுத்த குறிப்பு பற்றி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டபோது அதையும் விட்டு வைக்கவில்லை. உடனேயே போய் அதிகாரிகளை விளக்கம் கேட்டேன். இரண்டு நாட்கள் பூராவும் ஓடவில்லை. அப்போது வசூலாகவில்லை. அதற்குப் பிறகு நான்கு நாட்கள் ஸ்கெலிடன் செர்விஸ் என்ற முறையில்தான் சில பஸ்கள் ஓடின. ஆகவே வசூல் குறைவு. ஆக, 2 நாட்கள் வசூலே இல்லாத காரணத்தினாலும், 4 நாட்கள் குறைந்த வசூல் தான் இருந்தது என்ற காரணத்தினாலும் சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது அவர்கள் சொன்ன கணக்குச் சரியாக இருக்கிறது. அந்த விவரங்களைக் கூட கேட்டு எழுதி வாங்கி வைத்து விட்டேன்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிறது.

திரு. டி. மார்டின் : இடையில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். என்னுடைய வேண்டுகோள் தங்களிடம் என்னவென்றால் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 5-ம் தேதியன்று ஆடிட் ரிப்போர்ட் கையெழுத்தாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சபையிலே 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 20-ம் தேதியிலே தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இது பற்றி அக்கறை செலுத்தி ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை உடனடியாக இந்த அவையிலே வைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் அதிலே கொடுக்கக்கூடிய விவரங்களைப் பார்த்து உறுப்பினர்கள் டிமாண்டு களின் மேல் பேசுகின்றபொழுது அதிகமான விவரங்களோடு பேசுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். எனவே, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை கையெழுத்தானவுடனேயே இனிமேலாவது காலதாமதமின்றி மறுநாளே இந்த அவையிலே வைப்பதற்கு, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன நேரத்தில் அவர்கள் கையெழுத்திட்டு அனுப்பிவிட்டதாகவும் பேரவைத் தலைவர் தான் அவைக்கு வைப்பதிலே காலதாமதம் செய்வதாகவும் கூறி இருக்கிறார்கள். அப்படியல்ல. எந்த நேரத்திலே பெறப்படுகிறதோ உடனேயே வைக்கப்படுகிறது. ஆகவே காலதாமதம் இருப்பதாகச் சொல்லி, அதற்குப் பேரவைத் தலைவர் பொறுப்பு என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்கு நிறைய அதிகாரம் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சீக்கிரமாக அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரல் அவர்களிடம் சொல்லி பெற்று இந்த அவையிலே வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தலுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பாக அமைச்சர்கள் பதவி விலக வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கக்கூடியதாக இருந்த, இன்று ஆளுநர் கட்சியாக வந்திருப்பவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பதவி விலகவேண்டுமென்று கூறவில்லை. ஏனென்றால் பொதுத் தேர்தல் 1972-லே தான் வரு

[திரு. டி. மார்டின்]

[1969 மார்ச் 26]

சிறுது. இப்பொழுது நடைபெற இருக்கின்ற இடைத் தேர்தல்களில் அமைச்சர்கள் ஜனநாயக முறையைக் கடைப்பிடித்து இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் தேர்தல்கள் நடக்கின்ற இடங்களில் பொது விழாக்களில் கலந்து கொள்ளாமல் இருக்கவே நடுமென்று அவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து பொழுது சொன்னார்கள். அதனை ஞாபகப்படுத்தி அவ்வாறு நடக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அமைச்சரவை பல கமிஷன்களை அமைத்துள்ளது. தீ வைப்பு நடைபெற்றது சம்பந்தமாக கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. பஸ் தொழிலாளர்கள்—மாணவர்கள் போராட்டத்தைப் பற்றி ஒரு கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. இது போன்ற நேரங்களிலே “ஸ்பீஜாடிஸ்” வரத்தான் செய்யும். “ஸ்பீஜாடிஸ்” சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்கள் பற்றிய அறிக்கையைவிட்டு மற்ற அறிக்கைகளை இந்த அவையிலே கூடிய சீக்கிரம் வைக்கவேண்டும். “ஸ்பீஜாடிஸ்” என்று சொன்னால் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பாக இருக்கிற பப்ளிக் பிரிஸிக்குட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் தாக்கீது கொடுத்தால் வழக்குகளைச் சீக்கிரமாக முடித்துவிடுவார்கள். எனவே அந்த முறையில் அறிக்கைகள் இங்கே விரைவாக வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

The Constitution gives fundamental right to every citizen in this country—right to freedom of speech, freedom of expression and freedom of thought. But, unfortunately our Constitution has not codified the parliamentary privileges which are attachable to the Legislature and the Parliament. Mr. Speaker, Sir, our Legislature could not be compared with the House of Commons which has a sovereign power of legislation because any Act or any law or any rule or any regulation which will be passed by this Assembly will be running concurrent to Part III containing the Fundamental rights guaranteed under the Constitution. If any law or rule violates the fundamental rights guaranteed under Part III of the Constitution of India, the Judiciary has been given the power to strike down that excessive usurpation of power by the Legislature. Mr. Speaker, Sir, the term ‘law’ in that Chapter includes by implication custom, usage, parliamentary powers, parliamentary immunities, parliamentary privileges, etc. Therefore, a Member and also a (third party) citizen has to know what is the privilege of this Honourable House and what is the power of this Honourable House and what is the custom or other privileges relating to the House and to the Member and to the Speaker and to the Ministers. Therefore, if these are known by codification, a Member can regulate his conduct and the third party citizen who is outside the Legislative Assembly can also regulate his conduct so as not to encroach upon our privileges, our powers, the power of this House and the power of the Hon. Speaker. But, Sir, at the same time, I would like to bring to your kind notice that there are very valuable rights like the freedom from unlawful arrest is given in the Constitution. Therefore, when a person is arrested for an offence which he has committed without knowing the rule or law or custom, it would cause great injustice to that particular individual. Now, we rely upon the Parliamentary privilege but unfortunately those privileges have not been codified. We have to find our stray instances of privileges which were asserted from the Magna Carta days. Now, we are in the jungle to find out the real privileges . . .

1969 மார்ச் 26]

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், இந்தச் சபையிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்கு, இந்தச் சபைக்கு சபாநாயகருக்கு மற்ற எல்லோருக்குமே என்ன என்ன உரிமைகள் இருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெளிவாக இருக்கிறபோது அது எல்லாம் இல்லாதது மாதிரி காட்டிலே விடப்பட்ட மாதிரி சொல்கிறார்களே, அது முறைதானா?

THIRU T. MARTIN : Sir, I am very sorry that the Honourable Member has not understood me. I am referring to the privileges asserted by the House of Commons in England. My point is that I want that the Ministry when it appoints a Committee of jurists to consider the relations between the Centre and the States, they should simultaneously take steps to appoint a Committee of jurists also to consider the Codification of the law of privileges so that the citizens may know what is the privilege asserted and the Member also could know what is the privilege he could claim and the Speaker and the House itself should know their privileges. If it is written and codified, it will have the force and quality of law. With these words, I resume my seat.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஒரு விளக்கம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீரணியைப்பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கருவிகளுக்காக 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவுடித்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் சில மாவட்டங்களிலே தேவைக்கு அதிகமான தொகை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்ன காரணத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கருவிகளுக்காக 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யவில்லை என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருசில மாவட்டங்களிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட அதிகமாகச் செலவாகியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்தச் சீரணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓராண்டுக் காலம்தான் ஆகியிருக்கிறது. ஒரே நாளில் எல்லா இடங்களிலும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. சிலசில இடங்களில் ஆரம்பத்தின் காரணமாக வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. சிலசில இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேலைகள் தொடங்கப்படாத நிலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பகுதியிலே இருக்கிற தொகையை இன்னொரு பகுதிக்குச் செலவு செய்கிறோம். இப்படிச் சில ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கலாமே தவிர, வேறு அல்ல. முதலிலே ஆரம்பிக்கின்றபொழுது கருவிகள் வாங்கியபோது குறைவான அளவில் வாங்கப்பட்டது. பிறகு பரவலாகக் கருவிகள் வாங்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆகவே, முதன் முதலில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட அதிகமாக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் 11 லட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கலாம். அதன் காரணமாக 25 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குப் பயன்பெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சீரணிப் படை என்று சொல்லக்கூடாது, சீரணி என்றுதான் சொல்லவேண்டும் என்று மறைந்த முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்ட்டின் போன்றவர்கள் அதைப் 'படை' என்ற சொல்லால் அழைத்து வேறு நோக்கத்தைக் கற்பிக்க முயல் வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU T. MARTIN : The Hon. Minister has stated that twenty thousand rupees were not spent in the year 1968-69. Page 41 of the Audit Report, 1969, says :

Rs. 20,000 were spent in 1968-69 in South Arcot district on purchase of tools even though tools had been purchased in 1967-68 for the maximum amount of Rs. 6,000 admissible under the scheme.

இதை ஆதாரமாக வைத்துத்தான் நான் பேசினேன் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : வேறு மாவட்டங்களில் செலவழிக்கப்படாதது இந்த மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டு செலவழிக்கப்பட்டது என்றுதான் சொன்னேன். அந்த விளக்கத்தை இப்போது அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய விவாதம் ஒரு மணிக்குள் முடிந்து வாக்கெடுப்பு எடுக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சும் ஒரு மணிக்குள் முடியவேண்டும். ஆகவே, உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் :** தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தேர்தல், தலைமைச் செயலகம் முதலிய மானியங்களின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தேர்தலிலே ஒவ்வொரு தடவையும் அரசுக்கும் தேர்தலிலே நிற்பவர்களுக்கும் பெருத்த செலவு ஏற்பட்டு விடுகிறது. தற்போது தேர்தல் மாநில சட்ட மன்றங்களுக்கும், பாராளுமன்றங்களுக்கும் ஒரு முறையும், பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தனியாக ஒரு முறையும், அதற்குப் பிறகு நகராட்சிகளுக்கும் நடைபெறுகிறது. இந்த முறையில் ஏகப்பட்ட சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஏராளமான போலீசார்களும், அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அரசுக்குச் செலவு ஒருபுறம், அதே சமயத்தில் தேர்தலில் நிற்பவர்களுக்கும் செலவு அதிகமாக ஆகிறது. ஆகவே, பாராளுமன்றம், சட்ட மன்றம், நகராட்சி, பஞ்சாயத்து ஆகிய அத்தனை தேர்தல்களையும் ஒரே முறையில் நடத்தி விடலாம். நகராட்சி, பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கூட ஐந்தாண்டுகள் என்ற கெடுவை வைத்துத் தேர்தலை நடத்தினால் பொது மக்களுக்கும், அதே சமயத்தில் அரசுக்கும் காலம், நேரம், பணம் முதலியவை மிச்சமாகும். இதனைத் தேர்தல் கமிஷனுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் சொல்லி சிபாரிசு செய்து இந்த முறையைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தலைமைச் செயலகம் இருக்கும் இந்த இடம் நெருக்கடி மிகுந்ததாக உள்ளது. இந்த அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் துணைச் செயலாளர்கள் தாழ்வாரங்களில் இருந்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். அலுவலகங்களில் போதுமான அளவுக்கு இடம் கிடையாது. பல அடுக்கு மாடி கொண்ட ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டி ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும், அவரது செயலாளர் துணைச் செயலாளர்கள் இணைச் செயலாளர்கள், இலாகா சிப்பந்திகள் ஆகியோருக்கும் இட வசதி செய்து கொடுத்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கும்.

இன்று 500 ரூபாய்க்கு உட்பட்டவர்களுக்குத்தான் வீட்டு வாடகைப் படி, நகர ஈட்டுப் படி கிடைக்கிறது. அன்புசூர்ந்து அதை 1,200 வரை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டுப் பிரச்சினை அவர்களுக்கும் உள்ளது. மலிவான வீடுகளைக் கட்டி தலையணைகளை முறையில் தந்து விடலாம். அவர்கள் உணவு உட்கொள்ளப் போதிய இடம் கிடையாது. வசதி நிறைந்த டிபன் ஷெட் கட்டித் தந்து உதவ வேண்டும்.

நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஏறத்தாழ முழு நேர ஊழியர்களைப் போன்றவர்கள். அவர்கள் தற்போது வேறு எந்த வேலையையும் பார்க்க முடியாது. அவர்களுக்கும் குடும்பம் உண்டு. மனைவி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தற்போது மாதம் 500 ரூபாய் மட்டுமே பெற்று வருகிறார்கள். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இவ்வளவு குறைவாக இல்லை. இவ்வாறு குறைத்துப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இவ்வாறு குறைத்து வாங்குவதை காங்கிரஸ்காரர்களோ, மற்ற யாருமே விரும்பவில்லை. பொதுமக்களும், மற்றவர்களும், பத்திரிகையாளரும் அமைச்சர்களிடமிருந்து நல்ல பணியை எதிர்பார்க்கிறார்களே தவிர, குறைந்த ஊதியத்தை வாங்கிக் கொள்ளுவதை விரும்பவில்லை. ஆகவே,

1969 மார்ச் 26]

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

குறைந்த அளவு ஆயிரம் ரூபாய் என்றவது அவர்கள் தங்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலேதான் அமைச்சர்கள் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. எதற்காக நம்முடைய அமைச்சர்கள் சிரமப்பட வேண்டும்? தற்போது அதிகப்படியான இலாகாக்களை வைத்துக்கொண்டு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். இன்னும் குறைந்தது மூன்று அமைச்சர் களையாவது அதிகரித்து ஏராளமாக இருக்கக்கூடிய இலாகாக்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் அமைச்சர்கள் அளவோடு நல்ல திடகாத்திரத்தோடு பணியாற்ற முடியும்.

நமது அரசின் செய்தித் துறை விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கென்று நெறியாளர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். செய்தித் துறை, சுற்றுலாத் துறை ஆக இரண்டும் முக்கியமான துறைகளாகும். மாவட்டப் பொதுமக்கள் தொடர்பு அதிகாரிகளை நியமித்து மாவட்டங்களிலே அரசாங்கத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்போது தான் அரசாங்கத்தின் சாதனைகளை, கொள்கைகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளச் செய்ய முடியும்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

வி.ஐ.பி.,-கள், மந்திரிகள், பெரிய அதிகாரிகள் வந்தால் தற்போது தாசில்தார்தான் வரவேற்கிறார். அந்த நிலைமை மாறி மாவட்டப் பொது மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி வரவேற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கவேண்டும். மாவட்ட சீரணியையும் அவர்கள் பொறுப்பில் விட்டுவிடலாம்.

குழந்தைகள் நலனுக்காகச் சிறுவர் அரங்கம் உள்ளது. நல்ல படங்களைப் போட்டுக் காண்பித்துக் குழந்தைகளுக்கு வேறு பழக்கங்கள் இல்லாமல் பாதுகாக்க எல்லா மாவட்டங்களிலும் சிறுவர் அரங்க ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய இறுதி யாத்திரைப் படம் மிகவும் வெற்றிகரமாக 100 காட்சிகள் காட்டப்பட்டு பொதுமக்களைக் கவர்ந்துள்ளது.

இரண்டு டிரீஸ்ட் ஆபீஸ்கள் உள்ளன. ஒன்று மதரையிலும், மற்றொன்று உதகையிலும் உள்ளன. திருச்சி, தஞ்சை முக்கியமான யாத்திரைக்கான இடங்கள். அந்த இடங்களிலும் பிரத்தியேகமான டிரீஸ்ட் ஆபீசர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சி, மதுரை, உதகை ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஓய்வு விடுதிகள் மிகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றை மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். சேலம், கோவை, ஹோகடேன்கல், தஞ்சை போன்ற இடங்களிலும் ஓய்வு விடுதிகள் தேவை. ஏராளமான உல்லாசப் பயணிகள் வருகிறார்கள். அவர்கள் சென்னையைச் சுற்றிவிட்டு ஓடி விடுகிறார்கள். சென்னையில் அவர்கள் தங்கி ஓய்வெடுக்க இடம் கிடையாது. ஆகவே, ஐலண்டு மைதானத்திலே அத்தனை பஸ்களும் நிற்க பஸ் ஷெல்ட்டர்களைக் கட்டி, பெரிய ஹாட்களையும் கட்டவும் ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கும் ஆதாயம் வரும், வருகின்றவர்களும் சிரமப்படாமல் இருப்பார்கள். சுற்றுலாப் பயணத்தை ஊக்குவிக்க மாநில சுற்றுலாப் பயண இலாகாவை நிறுவி சற்றுலா நோக்கத்தைப் பரப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்ற நாட்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. எதற்காக நான்கு மணி வரை நடத்தவேண்டும்? இன்னும் பத்து பதினைந்து நாட்களுக்கு சட்டமன்றத் தொடரை நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் பேச அதிக வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[1969 மார்ச் 26]

*திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது நாட்டின் அரட்சியில் சட்டத்திலேயே பலமாறுதல்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்படியான காலம். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய நாட்டில் இருந்த அரட்சியில் சட்டத்தினுடைய ஒட்டைகள் சில அடிப்படையிலேயே நிலையில் இருக்கும்படியான காலம். இப்படிப்பட்ட ஒரு காலத்திலே நம்முடைய மாநிலத்திலும் சரி, இந்த நாட்டிலும் சரி கவர்னர் பதவி என்பது அவசியமா என்று கேட்கும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறோம். 1966-ம் ஆண்டு இதே மான்யக் கோரிக்கையின் மீது இன்றைய முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடியவரும், மற்றும் பலரும் இதே கோரிக்கையிலே இந்த விஷயத்தைப் பற்றி வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்று கவர்னர் பதவி என்பது அலங்காரப்பதவி, ஆடம்பரப் பதவி என்று பெரிய பெரிய அரசியல் தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; தமிழ்நாட்டில் இருக்கும்படியான காங்கிரஸ் ஏடு ஒன்று கூட, கவர்னர் பதவி என்பதை ஒரு நிர்வாகி என்ற முறையில்தான் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சரவைக்கு மேல் பதவி என்ற முறையில் பார்க்கக் கூடாது என்ற கருத்தை வெளியிடும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இன்றைக்கு ஏழை நாடான நம்முடைய நாட்டில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்து ஏன் லீண்டிக்க வேண்டும்? அப்படிப்பட்ட பதவி இன்றைக்குத் தேவையில்லை. மாநில அமைச்சரவை இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டால் அதைப்பற்றிக் கவனிக்க மத்திய அமைச்சரவையில் வேறு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம். கவர்னர் பதவி இன்று நம் நாட்டுக்குத் தேவையில்லை என்று வற்புறுத்த வேண்டிய காலத்திலே இருக்கிறோம்.

ம.ப
11-00

சட்டமேலவை என்று ஒன்றை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட இந்தச் சட்டமன்றம் சட்டங்களை இயற்றுவதற்குப் பூரண அதிகாரம் படைத்திருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு மேலே ஒரு மேலவை என்று வைத்துக்கொண்டு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யத் தேவையில்லை. மேலும் அவசியமான அரசியல் தொந்தரவுகளும் ஏற்படுகின்றன. அமைச்சர்கள் காலே ஒன்பது மணியிலிருந்து இரண்டு மணி வரை இங்கு உட்கார்ந்திருந்து விட்டு துண்டைக் காணோம் துணியைக் காணோம் என்று மாலை நான்கு மணிக்கு அங்கு போய் உட்காரவேண்டும். எதற்காக அதை வைத்துக்கொண்டு கட்டி அழவேண்டுமென்று புரியவில்லை. இன்று நம் மாநிலத்திற்கு அது தேவை இல்லை என்று சொன்னால் அதைக் கலைத்து விடுவதற்கு இந்த மாநில அமைச்சரவைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம் அமைச்சர்களின் சுற்றுப் பயணங்கள் நறுக்குத் தெரித்தார்போல் இருக்கவேண்டும். தேவையான இடங்களுக்கு மட்டுமே அவர்கள் செல்ல வேண்டுமென்ற நிலை இருக்க வேண்டும். தேவையற்ற விமாக்களை ரத்து செய்துவிட வேண்டும். மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு, மக்களின் கஷ்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் அளவில் அமைச்சர்களின் சுற்றுப் பயணம் இருக்க வேண்டும். இந்த அவைக் கூட்டத்தின்போதே நம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் தூரத்தில் ஒரு சுற்றுலா மாளிகையைத் திறக்கச் செல்லும் அழைப்பிதழைப் பார்த்தேன். இங்கே முக்கியமான சட்டமன்றக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அதைப் போய்த் திறக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்துவிட்டது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அவற்றில் ஒன்றிரண்டைக் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியும். ஹோட்டல் திறப்பதற்கு, தங்கும் விடுதிகள் திறப்பதற்குப் போவது என்பது தேவையற்றதாகும். நமக்குச் சென்ற கால அனுபவம் இருக்கிறது. ஆகவே, மக்கள் பிரச்சினை எதுவோ அதற்கு மட்டும்தான் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, நம் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செல்லும்போது மாவட்டத்தில் அவரவர் துறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மட்டும் கலந்து கொண்டால் போதும் என்ற நிலை இருந்தால்தான் வேலைகள் நன்கு நடைபெறும். ஒவ்வொரு அமைச்சரும் போகும்போது தாசில்தார், டெபுடி

1969 மார்ச் 26]

[திரு. என். வரதராஜன்]

கலெக்டர், மாவட்ட கலெக்டர் என்று பல்வேறு இலாகா அதிகாரிகளும் அங்கு செல்வதாக இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் வேலைகள் பாதிக்கப்படும். ஆகவே, அந்த அந்த அமைச்சர்கள் சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகள் மட்டும் கலந்து கொண்டால் போதும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு வரவேற்பு அதிகாரியை நியமித்து, அவர்கள் அமைச்சர்களை வரவேற்பது போன்ற இலாகாக்களின் இணைப்பு வேலைகளைச் செய்தால் போதும் என்று செய்ய வேண்டும். சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைச் சந்திக்கும் நிகழ்ச்சியையும் வைத்துக்கொண்டால் அரை மணி அல்லது ஒரு மணி நேரம் அமைச்சர் அவர்களிடம் மன்ற உறுப்பினர்கள் மக்கள் பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசி மக்கள் காரியங்களைக் கவனிக்க உதவியாக இருக்கும்.

இருபது ஆண்டு காலமாக ஆட்சியின் காரணமாக பொது வாழ்வைக் களங்கப்படுத்தும் ஒரு குழந்தை உருவாகி இருக்கிறது. அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் என்னென்னவோ செய்து விடுவார்கள், சொத்து சம்பாதித்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கும் ஒரு நிலை மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அமைச்சர்களின் சொத்துக் கணக்குகளைப்பற்றி ஒரு மசோதா கொண்டு வரலாம் என்று. அது உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். எதிர்நீர்ப்பில் இருப்பவர்கள் சொல்வது பற்றிக் கவலையில்லை. நம் நாட்டில் உள்ள கோடிக்கணக்கான மக்களின் உள்ளங்களில் உள்ள அழுக்கைத் துடைத்தெறிய வேண்டிய கடமையை நம் அமைச்சரவை முன் உதாரணமாக நின்று நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்து, அலோசனைக் குழுக்கள் கூடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இருக்க வேண்டும். இரண்டு அண்டுகளுக்கு முன்னால் விரிப்பை வரிச் சட்டம் குறித்து ஒரு அலோசனைக் குழுவை அமைத்துவிட்டு இரண்டு அண்டுகளாகியும் அந்தக் குழுக்கூடவில்லை என்றால் அர்த்தமேயில்லை. பல அலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள். அந்தக் குழுக்கள், மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்கள் என்று ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்து அப்படிக்கூடிய அமைச்சரவைக்கு, அமைச்சர்களுக்கு, இலாகாக்களுக்கு அது உதவியாக இருக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தங்கள் தங்கள் சரக்குகளைத் தெரிவிப்பதற்கும் அது உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றக் கூட்டங்கள் வருடத்திற்கு 40 அல்லது 45 நாட்கள் நடத்துவது மிகக் குறைவு. அதை 90 நாட்கள், மூன்று மாதங்கள் நடத்துகிற முறையில் இருந்தால் கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை சட்டமன்றம் கூடுமானால்—உடனுக்குடன் எழக்கூடிய பிரச்சனைகளை சட்டமன்றத்தில் எழுப்பவதற்கும் அவற்றிற்கு அமைச்சர்கள் பதில் அளிக்கவும், பிரச்சனைகளைக் கீர்த்துக் கொள்ளவும் உதவியாக இருக்கும். நாடாளுமன்றத்தைப்போல் ஒரு வருடத்தில் ஒன்பது மாதங்கள் கூடத் தேவை இல்லை.

அடுத்து, மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினர்களுக்கு “ஸெட் பட்” கிடைக்கும், அச் கிடைக்கும், இது கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிக்கிடைப்பதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். அதுகுறித்து உறுதியான உத்தரவுகள் போட வேண்டும். உறுப்பினர்கள் இந்த மாநிலத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்வதற்கு நம் சர்க்கார்த்துறை பஸ்களில் பாஸ் கொடுப்பதில் என்ன தகராறு இருக்கிறது என்பதை அரசு யோசனை செய்ய வேண்டும். அப்படிக்கொடுப்பது நல்லது. இப்படி உறுப்பினர்களுக்குப் பாஸ் கொடுப்பதினால் வேலைகள் குறிதமாக நடக்க உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து, நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே சொன்னார்கள், அமைச்சர்களை வந்தி தொந்தரவு செய்கிற சாணத்தினால் நாங்கள் சரிபாண சமயத்தில் மன்றத்திற்கு வர முடிவதில்லை என்று. அவர்களின்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1969 மார்ச்]

பதிலில் அன்றே நாம் திருப்தி அடையவில்லை. எந்த வேலையாக இருந்தாலும் சட்டமன்றம் ஒன்பது மணிக்குக் கூடுகிறது என்றால் மன்றத்திற்குத் துரிதமாக அந்தக் காலத்திலேயே வேலையை ஆரம்பிப்பது என்ற ஒரு முறையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். எது வந்தாலும் சரி, யார் வந்தாலும் சரி காலீஸ் எட்டு மணிக்குமேல் பார்க்கக் கூடாது என்ற உறுதியான கொள்கையை அனுஷ்டிப்பதில் தவறு இல்லை. அவர்கள் மாலை நேரத்தில் வந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம். சட்டமன்றம் காலத்தில் கூடுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதும் கடிதங்களுக்கு இப்போது வரும் பதில், இது கிடைத்தது என்று மட்டும் வருகிறது. அதோடு இல்லாமல் கிடைத்ததற்குப் பின்னால் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதுபற்றி இரண்டு மாதங்களுக்கு உள்ளாகவாவது தகவல் கிடைக்கும் முறையில் பதில்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றத்தைச் சுற்றி சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள், எட்டு ஆண்டுகள், பத்து ஆண்டுகள் என்று பணிபுரிந்து வரும் சிப்பந்திகள் வேலையில் நிரந்தரமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் பற்றி நாம் இங்கு பேசுகிறோம், ஆகவே சட்ட மன்றத்தில் உழைக்கும் அவர்களை நிரந்தரப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஹாஸ்டலில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் கூட மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, அதோடு வேலை நிரந்தரமற்ற நிலையிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் உதவி செய்யும் முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் எவ்வளவோ திறமையாகக் குறிப்பு எடுத்தாலும்—அவர்கள் மீது நான் குற்றம் சொல்லவில்லை—நாம் சமயத்தில் மிக வேகமாகப் பேசும்போது எப்படி எடுக்கமுடியும் என்ற சிக்கல் இருக்கிறது. ஆகவே, பேர் ரிக்கார்ட் எடுத்துக்கொண்டால் யார் பேசினாலும் அதை மறைக்க முடியாது, மாற்ற முடியாது. அது உதவியாக இருக்கும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முழுவதும் தமிழில் இந்த மன்ற நடவடிக்கைகள் வரும் என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்; அதுகுறித்துத் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு இரண்டாம் சம்பளக் கமிஷனை அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக நாம் அவர்களுக்கு ஒரு சம்பளக் கமிஷனை அமைக்க வேண்டும். பல்வேறு மாநிலங்களிலும் இப்படி சம்பளக் கமிஷன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே போல் நாமும் இங்கே செய்யவேண்டிய மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வழக்குகளை வாபஸ் பெறுவது சம்பந்தமாக நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்ன நாம் மத்திய அரசைக் கேட்க வேண்டும்? நமக்கே அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. நாமே அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க முடியும். அந்த அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. பின் நாம் எதற்காக அவர்களைக் கேட்க வேண்டும்? அப்படிச் செய்வது நம்மை நாமே பலஹீனமாகக் காட்டுவது ஆகும். ஆகவே, உடனடியாக அந்தச் சிப்பந்திகள் மேல் உள்ள வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கடைநிலை ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை நம் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) நமது

1969 மார்ச் 26]

[திரு. என். வரதராஜன்]

தலைமைச் செயலாளருக்கு ரூ. 3,500 சம்பளம் என்று இந்த புத்தகத்தில் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏழை நாடு என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். 2,000 ரூபாய்க்குமேல் எந்தப் பதவிக்கும் நாம் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியதில்லையென்ற அபிப்பிராயத்தை மத்திய அரசுக்கு நாம் அறிவிக்க வேண்டும். 50 ரூபாய் வாங்கும் ப்யூனுக்கும் 3,500 ரூபாய் வாங்கும் தலைமைச் செயலாளருக்கும் இடையே எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது? 40 மடங்குக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமிருக்கிற சமூக வாழ்வு நமக்குத் தேவையில்லை. அதிகப்பட்சமான வருமானம் 2,000 ரூபாய் என்றிருந்தால் போதும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தேர்தல் ஜாபிதாவைத் திருத்துவது சம்பந்தமான சில வேலைகள் நகரங்களில் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், கிராமப்புறங்களில் அறவே அது நடைபெறுவதில்லை. அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறைதான் திருத்தப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதில் கூட சரியானபடி திருத்தங்கள் வருவதில்லை. ஆகவே கிராமப்புறங்களில் தேர்தல் ஜாபிதாவைத் தக்க சமயத்தில் தக்கபடி திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், நகரசபைத் தலைவர்கள் இவர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டு திரு. ஆறுமுகம் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்.)

*திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, மாநில சட்ட மன்றம், தேர்தல்கள், மாநில ஆட்சித் தலைவர், பல்வகை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருப்பதை நான் ஆதரித்து வரவேற்று சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்திய உபகண்டத்தில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தான் சீரும் சிறப்புமாக ஜனநாயக அரிமைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்ற பணியில் முன்னேற்றிருக்கிறது, அதற்கான வகையில் செயல்பட்டும் வருகிறது என்பதை இந்திய உப கண்டத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களும் நன்கு அறிவார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இப்பொழுது இந்த மாநிலத்தினுடைய பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தலைமையின் கீழ் மேலும் இந்த நிர்வாகம் சீரும் சிறப்பும், செம்மையாக, நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சியில் அவர்களுடைய எண்ணம் செல்லும் என்பதில் நமக்கெல்லாம் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை.

நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்குத் 'தமிழ் நாடு' என்ற பெயரைச் சூட்டியிருக்கிறோம். அதைப்போலவே, சென்னை, கோவை நகரங்களுக்குப் படியரிசித் திட்டத்தையும், இதர பகுதிகளில் சீரான உணவுப் பங்கீட்டையும் அமல்படுத்தி வருகிறோம். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அகவிலைப்படியைப் போலவே மாநில அரசு ஊழியர்களின் அகவிலைப்படியும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அரசு ஊழியர்களுக்குத் திருமணக் கடன் வசதித் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை-பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசத்தை அகற்றி எல்லோரும் பி. யூ. சி. வகுப்பு வரை இலவசமாகப் படிப்பதற்கான வசதிகளையெல்லாம் நாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். புஞ்சை நிலங்களுக்கு நிலவரியை எடுத்து இருக்கிறோம். ஒருபோக சாகுபடியாகக் கூடிய இடங்களில் இருபோக சாகுபடியாகக் கொண்டு வந்து, தீர்வையையெல்லாம் ரத்து செய்திருக்கிறோம். புதிய கல்லூரிகளை அமைக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். தூத்துக்குடித் துறைமுகத்திற்காக மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி அதை நாம் செயல்படுத்தி வருகிறோம். சென்னைக்குக் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை நாம் தீட்டி வருகிறோம். கூவம் நதித் திட்டத்தை நாம் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இப்படி இந்த நாட்டில் ஜனநாயக அமைப்புக்களின் அடிப்

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1969 மார்ச் 26]

படையிலே நாம் நிர்வாகத்தை நல்லமுறையிலே நடத்தி வரும்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பாதுகாப்பு இல்லை, நிர்வாகம் சீர்கெட்டு விட்டது என்றெல்லாம் பேசுவது அவர்களுக்கு வாடிக்கையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வாடிக்கையாக அவர்கள் பேசுவதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூட அடிக்கடி வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்துவார்கள், 'உங்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது, அந்த யோக்கியதை உங்களுக்கு இல்லை' என்றெல்லாம் அவர்களுடைய வார்த்தைகள் அமைகின்றன. ஆனால், அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்தை, அவர்களைப்பற்றி இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். அதை மறந்து விட மாட்டார்கள்.

மாநில சட்டமன்றத்திற்கு, நாடாளுமன்றத்திற்கு பொதுத் தேர்தல் நடக்கின்றபொழுது அந்தத் தேர்தலில் போட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்தவர்கள் அந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் இடைத்தேர்தல்கள் எங்கேயாவது நடைபெறுமானால் அந்த இடைத்தேர்தல்களிலே, பொதுத் தேர்தல்களில் நின்று தோல்வியடைந்தவர்கள் போட்டியிடாமல் இருப்பது நல்லதாகும். அப்படிப் போட்டியிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அரசியலிலே மிகவும் செல்வாக்கு படைத்தவர்கள், பொதுத்தேர்தலிலே நின்று தோல்வியடைந்து, இடைத்தேர்தல் வருகின்றபொழுது, குறிப்பாக காமராஜர் போன்றவர்களையே நாம் எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இடைத்தேர்தலில் அவர்கள் போட்டியிடும்பொழுது, எப்படியாவது வெற்றிபெற வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் வருகின்ற காரணத்தினாலே அங்கே சுமுகமான நிலையில் தேர்தல் நடத்த, ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் சில இடங்களில் பறிக்கப்படும் சூழ்நிலையெல்லாம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய மாநில அரசு, பொதுத் தேர்தலில் தோல்வியடைந்தவர்கள் இடைத்தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது என்ற அளவிற்கு நாம் பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

காலியிலே பேசியவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், இடைத் தேர்தல்களில் அமைச்சர்கள் பங்கு பெறக்கூடாது என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். நாகர்கோவில் இடைத்தேர்தலில், நம்முடைய தமிழகத்தின் இப்பொழுதைய முதலமைச்சராக இருக்கின்ற கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவர்கள், மற்றுமுள்ள அமைச்சர்கள் எல்லாம் சென்றார்கள். (குறுக்கே). சட்ட அமைச்சர் இல்லை, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்களும் அங்கிருந்தார்கள். அப்பொழுது வன்முறைகள் தலைதூக்கின. ஆனால், வன்முறை தலைதூக்கியது ஏன் என்பதை நாம் சற்றுக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், வன்முறையின் மூலம்தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற முடியுமென்ற நிலையை வேண்டுமென்றே உருவாக்கிச் செயல்படுத்தினார்கள். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்படி ஒரு எதிர்க்கட்சியாகியிருந்து, ஆளுங்கட்சியாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்திருப்பார்களானால், இன்றிருக்கும் முதலமைச்சரவர்களை முன்பு பாளையங்கோட்டைச் சிறையிலே அடைத்தார்களே, அதைப்போல பல பேர்களை அந்தத் தேர்தலின்போது அடைத்திருப்பார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் உங்கள் நிர்வாகத்தின் கீழ், நாங்கள் அப்படிப் பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு எத்தனை கொடுமைகளை நீங்கள் செய்திருப்பீர்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் சர்க்கார் ஜனநாயக முறையில் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வந்தவர்கள், அடிபட்டவர்கள், துன்பப்பட்டவர்கள் என்று அந்த அடித்தளத்திலேயிருந்து வந்த காரணத்தினால், அவர்கள் தோற்றுவிட்டு இன்று பதவி போய் விட்டதே என்று அலறிக்கொண்டிருப்பவர்கள் என்று நினைத்து இந்தச் சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஜனநாயக உரிமையை மீறிக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. ஆகவே, இனிமேலாவது தேர்தல்கள் வரும்பொழுது, நம்முடைய எதிர்

1969 மார்ச் 26]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் போன்றவர்கள், அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் சொல்லி, நம்முடைய பாரம்பரியத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். 1970-இல் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் வரவிருக்கின்றன. அதற்குள்ளாக 1958-ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்தி, நேரடித் தேர்தலைக் கொண்டு வருவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் முனைய வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த வருவாய்த்துறை வாரியத்தை எடுத்து விடுவதைப் பாராட்டி, அதனைத் தலையைச் செயலகத்தோடு இணைப்பது மிகச் சாலச் சிறந்தது என்று கூறி அமர்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, அவைத் தலைவரவர்கள் அனுமதித்தபடி எனக்குப் பத்து நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். 10 நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு தயவு செய்து மணியடிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நமது சட்டமன்றத்திலே, பல்லாண்டுகளாக மேல் சபை தேவையில்லை என்ற கருத்து பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் இதைப்பற்றிப் பலமாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம் மாநிலத்திலே மேல் சபை தேவையில்லை என்ற ஒரு முடிவை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிச் செய்தால் உயர்ந்த படிப்பு உள்ளவர்கள், புத்திசாலிகளின் கருத்துக்களைப் பெற முடியாமல் போகுமே என்று கேட்கலாம். அதற்காக, மேதாலிகள், தனித் திறமையாளர்கள் ஆகியவர்களை இந்தச் சட்டசபையில் இணைப்பு மெம்பர்களாக, ஒட்டுரிமை இல்லாமல், சேர்த்துக் கொள்ளலாம். எனவே, அந்த வகையிலே மேல் சபையை எடுப்பதற்கு அதற்கான முடிவை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த சட்டசபைத் துறை ஒரு டெக்னிக்கல் டிபார்ட்மெண்டா அல்லது நான்-டெக்னிக்கல் டிபார்ட்மெண்டா என்ற விஷயம் பரிசீலனைக்குரியது. அதைப்பற்றி அரசு முடிவெடுக்கவில்லை. இது டெக்னிக்கல் டிபார்ட்மெண்ட் என்ற முடிவை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படி முடிவெடுக்கப்பட்டால் நமக்கு பின்னால் பல காரியங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்கும் நாட்கள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக நாம் கூறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகும் சட்டசபை கூடும் நாட்கள் அதிகரிக்கப்படவில்லை. வருஷம் ஒன்றுக்கு 90 நாட்களாவது கூட வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி ஒத்துக்கொள்ளப் படும் அந்தக் கொள்கை இதுவரை அமுலாக்கப்படவில்லை. குறைந்தபட்சம் 90 நாட்களாவது ஆண்டொன்றுக்குக் கூட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பட்ஜெட் கூட்டம் 45 தினங்களாவது நடக்கவேண்டும். அதற்கு அனுசரணையாக பிப்ரவரி 15ம் தேதியே பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால்தான் எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி, பட்ஜெட் சம்பந்தமாக ஒரு முழு விவாதத்தை நடத்த முடியும். ஆகவே, இதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து அடுத்த ஆண்டு, பிப்ரவரி மத்தியிலேயே அதாவது 15-ம் தேதியே பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மார்ச் மாதத்திலே கூட்டினால், அவசரம் அவசரமாக, 'அப்ரோபிரியேஷன் பில்' மாத இறுதிக்குள் முடிந்துவிட வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அதனும் இந்த மாதம் லீவு வேறு வந்துவிட்டது, அதனால் 28-ஆம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 26]

தேதியே அப்ரோபிரியேஷன் பில்லை முடிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகவே, மெம்பர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பூரணமாகச் சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, பட்ஜெட் கூட்டம் 45 நாட்களாவது நடக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது காலஞ்சென்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அவையிலே அறிவித்தபடி, முக்கியமான முடிவுகளை எடுக்கும்பொழுது, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு 'கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி' அமைத்து, அக்கமிட்டியில் பரிசீலித்து முடிவு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை வெளியிட்டார்கள். ஆனால், அது அமலாக்கப்படவில்லை. அதை அமலாக்குவதற்கு இப்பொழுதுள்ள முதலமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் 'செகண்ட் ரேங்க் லீடர்ஷிப்'பை உருவாக்குவதில்லை. எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தபொழுது, செகண்ட் ரேங்க் லீடர்ஷிப்பை உருவாக்கவில்லை. பார்லிமெண்டரி செகரிட்டரியை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அரசாங்க நிர்வாகத்தைப் பற்றி உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இன்று நம்முடைய எதிர்க் கட்சி ஒரு ஷேடோ கேபி னெட்டாக இயங்க வேண்டும். அப்படி இயங்கி அவர்களடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பிருந்தால், சப்டமன்ரத்தில் நல்ல கருத்துக்களைப் பெற முடியும். அதற்கான வாய்ப்பை, பார்லிமெண்டரி செகரட்டரியை ஏற்படுத்தி, அனுபவம் மிக்கவர்களை அந்த ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் உருவாக்கி இருப்பார்களானால், இன்றைக்கு அந்த இடம் மோசமான நிலையில் இருக்காது. நாமும் உருவாக்காமல் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, பார்லிமெண்டரி செகரட்டரியை ஏற்படுத்தி, நிர்வாகத்திறமையுள்ளவர்களை உருவாக்கினால் அரசாங்கத்திற்கு நன்மையாக இருக்கும், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செலவைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம், இதனாலே ஒன்றும் பெரிய செலவு ஆகிவிடாது.

நாட்டில் எந்த அளவிலே நிலைமைகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன நடந்திருக்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்ற போதெல்லாம் எதிர்த்தரப்பிலே உள்ளவர்களை எல்லாம் சந்தித்துத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அரசாங்கக் கட்சித் தரப்பிலே உள்ளவர்கள், எல்லாம் நன்றாக இருக்கின்றன என்றுதான் சொல்வார்கள். கொஞ்சம் சிரமம் இருந்தாலும், எதிர்த்தரப்பிலே உள்ளவர்களைத் தனியாகச் சந்தித்துப் பேசுவதற்கான பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், நலமாக இருக்கும். அந்தப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சப்ட்சபை அங்கத்தினர்களாக நாம் இருக்கிறோம். சப்ட்சபை அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தொகுதியிலே அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும்; தொகுதி மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்க வேண்டும். எங்களுக்கு இருக்கிற வசதிகளோ மிகவும் குறைவு. சாதாரணமாக, ஏழைக் குடும்பத்திலே இருந்து வந்தவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு வருகின்ற ரூ. 250 சம்பளத்தை வைத்து ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நான் பட்டுக்கோட்டை தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். அந்தப் பட்டுக்கோட்டை தொகுதியிலே ஒரு ஆபீஸ் வைத்துக்கொள்ள என்னாலே முடியவில்லை. ஆபீஸுக்கு இடம் கேட்டால், ரூ. 65 வாடகை கேட்கிறார்கள். என்னால் எப்படிக்க கொடுக்க முடியும்? தொகுதி மக்களுடைய குறைகளை எப்படி அதிகாரிகளுக்குச் சொல்ல முடியும்? தபால் செலவை எப்படிச் சரிக்கட்ட முடியும்? நேரடியாகக் குறைகள் சொல்ல வருபவர்களைக் கேட்க முடியவில்லை. அவர்கள் என்ன குறைகள் சொல்கிறார்கள் என்பதை அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் கட்டிடங்கள் ஆங்காங்கு இருந்தால், அங்கு சிறிய அறையை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொகுதி வேலையை எல்லோராலும் கவனிக்க முடிய

1969 மார்ச் 26]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வில்லை, என் போன்ற ஆட்களால் கவனிக்க முடியவில்லை. திறம்பட வேலை செய்ய முடியவில்லை. சர்க்கார் ஜீப் இருக்கிறது. எத்தனை நாட்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரியவில்லை. அதிகாரி மனது வைத்தால் எடுத்துக்கொள்ளலாம், இல்லையென்றால் முடியாது. நாம் புரோகிராம் போடுகிறபடி அந்த ஜீப்பைக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய முடியவில்லை வருஷத்திற்கு 50 நாட்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஜீப் எடுத்துக் கொள்ளுவதற்குக் கட்டாயமாக ஒரு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹாஸ்டல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டிய தில்லை. குழாயைத் திருப்பினால் கையோடு வந்துவிடுகிறது. எதில் கையை வைத்தாலும் கையோடு வந்துவிடுகிறது. தண்ணீர் கொட்டிக்கொண்டே இருக்கிறது, அதை நிறுத்த முடியவில்லை, நிறுத்தினால் திறக்க முடிய வில்லை. அதைக் கவனிக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாப் பாட்டின் தரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தேவையே கிடையாது. ஆகவே, சாப்பாட்டு வசதியை நல்ல முறையிலே செய்து தர வேண்டும். சுவற்றை வைத்துத்தான் சித்திரம் எழுத முடியும். உடம்பு கெட்டுப் போனால், என்ன செய்ய முடியும்? இப்பொழுது ஏறக்குறைய 1½ மாதமாக மட்டமான சாப்பாடு சாப்பிட்டு உடல்நிலை கெடுகிறது. சிலபேர் சாப்பிடு வதில்லை. ஆகையினால், நல்ல முறையிலே சாப்பாட்டிற்கு ஏற்பாடு செய் யுங்கள். இங்கே 2 மணிக்கு முடிந்தவுடன் 3 மணிக்கு சாப்பிட வேண்டி யிருக்கிறது, 3 மணிக்கு சாப்பிட முடியவில்லை. அந்த நேரத்தில் மட் மான சாப்பாடுதான் கிடைக்கிறது. இங்கேயே சாப்பாட்டிற்கு ஏற்பாடு செய் தால் நன்றாக இருக்கும். எங்களுக்குத் தேவையாக இருந்தால், நாங்கள் பணம் கொடுத்தால் சாப்பாடு வந்துவிடும் என்ற முறையில் இங்கேயே சாப்பாடு சாப்பிடுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். கொஞ்சம் நோயாளியாக இருப்பவர்கள் ஒட்டலிலே சாப்பாடு சாப்பிடுவதற்கு முடியாது. அவர்கள் குடும்பத்தோடு வந்து சமையல் செய்து சாப்பிடுவதற்கு வசதி இல்லை. அவர்கள் குடும்பத்தோடு வந்து சமையல் செய்து சாப்பிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான வசதியைச் செய்து கொடுத்தால், என்னைப் போன்றவர்கள் சமையல் பையனை வைத் தாவது சமையல் செய்யச் சொல்லிச் சாப்பிடுவோம். ஒட்டல் சாப்பாட்டை நினைத்தாலே பயமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சாப்பாட்டிற்கு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்து, வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்க பஸ்களில், இரயில்களில் இலவசமாய்ச் செல்ல இலவசப் பாஸ் அளித்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் செல்வ தற்குரிய வசதியை அளித்தால் நலமாக இருக்கும். இரயிலிலேயே எப் பொழுதும் போய்க்கொண்டிருப்பார்கள் என்று சொல்லலாம். இரயிலிலே வேலை இருந்தால்தான் பேரவார்கள். ஏனென்றால் வேறு வகைச் செல வும் உண்டு. இரயிலிலே டிக்கட் செலவுமட்டும் ஏற்படுவதில்லை, இன்னும் நிறைய செலவுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே, இரயிலிலே, பஸ் விலே இலவசமாகச் செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அருகிலே கேரளாவிலே, மைசூர் மாநிலத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கத்தினர்களுக்குப் ஃபோன் வசதியே கிடையாது. ஹாஸ்டலிலே ஃபோனுக்காக க்யூலிலே நிற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அறைக்கு அறை ஃபோன் வைக்கலாம். இதனெல்லாம் பெரிய செல வாகிவிடாது. இதிலே என்ன சிக்கனம் செய்ய முடியும்? இதிலெல்லாம் சிக்கனம் கடைப்பிடிக்க முடியாது.

சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய கட்சிகளுக்கெல்லாம் ஆபீஸ் கொடுக்க வேண்டும். 4 பேர், 5 பேர் இருந்தால், தனியாகப் பேச முடியவில்லை. யாராவது வந்துவிடுவார்கள், தனியாகப் பேசும்போது. தனியாகப் பேசக் கூடிய முறையில் ஆபீஸ் கொடுப்பதற்கு பரப்போசல் இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். அதைக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது), சார், மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள், இன்னும் கொஞ் சம் நேரம் கொடுங்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 26]

அமைச்சர்களுக்கு ரூ. 500 சம்பளம் என்ற கொள்கையை நான் ஏற்று கொள்ளவில்லை. அவர்களுக்குத் தனியாக வசதி கிடையாது. (குறுக்கீடு) ஏழைகள் மந்திரியாக வரக்கூடாது என்ன? இப்பொழுது வந்திருப்பவர்களெல்லாம் பணக்காரர்களா என்ன? அவர்களுக்கு அனுமதித்த தொகையை எடுத்துக்கொள்ள ஆவன செய்ய வேண்டும். யாராவது வேண்டாமென்றால் வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளட்டும். ஆனால், அவர்களுக்குக் கொடுத்ததைக் குறைக்கக் கூடாது. ஏனென்றால், பொது வாழ்க்கையிலே நல்ல பெயரோடு வாழ வேண்டும். அவர்களுக்குக் களங்கம் ஏற்படக் கூடாது. அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்தால் தான் களங்கம் ஏற்படாது. இல்லையென்றால், களங்கம் ஏற்படும். சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கூட களங்கம் ஏற்படக் கூடாது. ஒருவரை நம்பி வாழவே கூடாது. பிறரை நம்பி வாழ வேண்டுமென்ற நிலைமையே இருக்கக் கூடாது. அதை அனுசரித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சட்டமன்றத்தைப் பொருத்தவரையில் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே எனக்கு ஏற்பட்ட வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே பேசப்பட்டதைப் பார்த்தால் பாயிண்ட் ஆர்டர் என்று கிளப்பி, பேச்சு உரிமை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்படுகிறது. அதைப்பற்றி இங்கே விவரமாகப் பேசுவதற்கு விரும்பவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களும் அவைத் தலைவர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் கலந்து இந்த மன்றத்திலே பேச்சு உரிமை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது எப்படி, அதற்காக என்ன செய்யலாம் என்று பேசி முடிவெடுக்கவேண்டும். ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னால், “நீங்கள் அதற்காக ஏதாவது விவரங்களைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு சொல்லுங்கள்,” என்று சொன்னால் என்ன செய்ய முடியும்? சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை எல்லாம் படித்துப் பார்த்தேன். அந்த உரிமை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற உணர்வு இருக்கிறது. அதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. சபை கண்ணியமான முறையிலே நடக்கவேண்டும், இருக்கவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் நினைப்பதைத் தைரியமாகச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். உரிமை மீறிப் பேசுவதை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கூறவில்லை. நியாயமாகச் சொல்வதற்கு அனுமதி இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளைப்பற்றி.....

(மணி அடித்து அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

*திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கோரியுள்ள மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்தையும் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் நமது சர்க்கார் நிர்வாகம் செயல்படுவதற்காக மானியம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு ஒதுக்குகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளையும் யோசனைகளையும் சொல்வது மேன்மேலும் நிலையைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்ற முறையிலே தான் இப்பொழுது அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே இன்றைய தினம் நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தை எடுத்துக்கொண்டார்களானால் முன்னால் என்ன நடந்ததோ, அதில் இப்பொழுது சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் ஒரு சம்பந்தப்பட்ட பேப்பரைத் தேடவேண்டுமென்று சொன்னால், மணிக் கணக்கிலே காத்திருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சில சமயங்களிலே மணிக் கணக்கிலே காத்திருந்தும் கூட சம்பந்தப்பட்ட பேப்பர் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமை ஏற்படாத அளவுக்குத் துரிதமாகப் பேப்பர்களைப் பைசல் செய்து சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்புவதற்கும் அல்லது இம்மாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் சென்று அலையாத அளவிற்கு இருப்பதற்கும் தலைமைச் செயலகத்திலே கேலை செய்யவேண்டும். அந்த முறையிலே தலையைச் செயலகத்திலே இருக்கக் கூடியவர்களை முடுக்கிவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 26]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

இரண்டாவதாக, நமது மாநிலம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு முன்னாலேயெல்லாம் அமைச்சர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு தேர்தலில் ஈடுபடுவதன் மூலம், தவறான சில காரியங்களை அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு நீண்ட காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்துள்ளோம். அதை முழுக்க முழுக்க காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு அரசாங்கத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் நம்முடைய அமைச்சர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதில்லை என்று சொன்னாலும், அந்தப் பழக்கம் அறவே கூடாது என்ற முறையில், தேர்தல் காலங்களில் அமைச்சர்கள் தேர்தல் வேலைகளைச் செய்யதாக அளவுக்கு இருப்பதற்கு இந்தியாவில் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

மாவட்ட, மாநில அதிகாரிகளுக்கு எழுதுகின்ற கடிதங்களுக்கு சமீபத்தில் தான் அக்நாலெட்ஜ்மெண்டு வருகிறது. அதற்கு முன்னால் அந்தப் பதில்கூட இருக்காது. இப்பொழுது பதில் வருகிறது. பதில் வருவதோடு மத்திரம் இருந்துவிடக்கூடாது. எழுதி கடிதங்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, இன்ன இன்ன வேலைகள் செய்ய முடியும், செய்ய முடியாது, செய்வதில் இருக்கக்கூடிய இடையூறுகள் என்ன என்பதையெல்லாம் விவரமாகப் பதிலில் தெரிவிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு தாசில்தாருக்குக் கடிதம் எழுதினால் கூட, அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் சிடைப்பதில்லை. ஆண்டுக் கணக்கில் நடவடிக்கை எடுப்பதும் சிடையாது. இம்மாதிரியான ஒரு முறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

தாசில்தார் அலுவலகத்திலே இருப்பதே சிடையாது. எப்பொழுது பார்த்தாலும் ஊர் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். அலுவலகத்திலே இருந்து அலுவல்களைக் கவனிக்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படவேண்டும். ஒரு குறியிட்ட தினத்தில் தான் வெளியே செல்லவேண்டும் என்ற நிலையை கீழே இருந்து தாலுக்கா மட்டம், மாவட்ட மட்டம் வரையில் உள்ள அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது தான் வேலைகள் முறையாக நடைபெறும். இல்லை என்று சொன்னால் பழைய போக்கில் போகக்கூடிய ஒரு நிலை தான் ஏற்படும். அப்படி ஏற்படக்கூடாது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்ற இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் நாம் பேசுகின்ற பேச்சுக்களையெல்லாம் எழுதித் தருகிறார்கள். அச்சடித்துத் தருகிறார்கள். அதைப் படித்துப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அந்த டைப்ரைட்டர்கள் தேய்ந்து போயிருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, புதிய மெஷின்கள் வாங்கிக் கொடுத்தாகவேண்டும். படித்துப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்குத் தெளிவாக இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேள்விகள் போட்டு ஓராண்டு ஆகியும், அந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் தயார்செய்து கொடுக்க மறுக்கின்றனர். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு போட்ட கேள்விகள், சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிலிருந்து பதில் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், பதில் கிடைக்கவில்லை, பதில் அளிக்க முடியாது என்று பதில் அளித்துவிட்டால் மிக மிக உதவியாக இருக்கும். அதைச் செய்தாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அங்கத்தினர்கள் கேள்விகள் போட்டால், மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் ஆனால், கவர்னர் அவர்கள் சபையினுடைய கூட்டத்தைக் கலைத்துவிடுகிறார்கள். அவ்வாறு கலைக்கப்பட்டால் மீண்டும் ஒரு முறை அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. தயவு செய்து அந்த விதியை எடுத்துவிட வேண்டும். அங்கத்தினர்களுக்குப் பல அலுவல்கள் இருக்கின்றன. பல இடங்களுக்குச் சென்று வரவேண்டியிருக்கிறது. அதே கவனமாக இருந்து கேள்விகளைப் புதுப்பித்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு, வசதி இல்லை என்று சொன்னால், அந்த அங்கத்தினர்கள் போட்டிருக்கக்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1969 மார்ச் 26]

கூடிய கேள்விகள் அத்தனையும் காலாவதி ஆகின்றன. ஆகவே, அந்த நிலை இருக்கக்கூடாது. அது சம்பந்தமாக விதிகளில் ஏதாவது இடையூறுகள் இருக்குமானால், அதைத் திருத்திக்கொள்வதுதான் நன்மையாக இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற விடுதியில் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடிய வசதிகள் குறைவாக இருப்பதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டும். அங்கே பணியாற்றக்கூடிய பணியாளர்களில் அதிகமான பேர்களை தற்காலிக ஊழியர்களாக வைத்திருப்பதைவிட, குறைவான எண்ணிக்கையில் நிரந்தரமாக்கப்பட்டவர்களை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களை நிரந்தரமாக வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் அந்த வேலைகளை முறையாகச் செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்கு நாம் ஒரு உத்தரவாதம் அளித்தது போல இருந்திருக்க முடியும். 10 ஆண்டுகள், 12 ஆண்டுகள் வேலை செய்திருக்கக்கூடிய பணியாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் தற்காலிக ஊழியர்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது கூடாது. சில பேர்கள் நமக்கு அறிமுகம் தெரிவதே இல்லை. 15 வருஷங்களாக இருப்பவர்கள் தற்காலிக ஊழியர்களாகவே இருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். சில பேர்கள் புதியதாக வந்தவர்கள் பெர்மனென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான முறை இருந்தால், என் எப்படி பெர்மனென்ட் செய்யப்பட்டார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கி, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற நடக்கக்கூடிய காலங்களை நீடித்து நடத்துவது தான் சரியாக இருக்க முடியும். காலையிலே 9 மணிக்கு ஆரம்பித்து பிற்பகல் 1 மணிக்கு முடித்துக்கொள்ளவேண்டும். மீண்டும் வேண்டுமென்றால் மாலையில் 2, 3 மணி நேரம் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதைப் பற்றி ஒன்றும் ஆட்சேபனை கிடையாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பால் வேலைகள் சம்பந்தமாக அதிகாரிகளை அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. தலைமை அலுவலகத்தில் சென்று சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளைக் கவனிக்கவேண்டிய நிலைமை இருப்பதினால், முழு நேரமும் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உட்கார் முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதனால் இங்கே சட்டமன்றத்தில் இருந்தால், வெளியே யுள்ள முக்கியமான காரியங்களைச் செய்ய முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பஸ், ரயில் பால்கள் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். காலம் சென்ற அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வாக்குறுதியை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். எழுதுவதற்கு பேப்பர், பென்சில் கவர் இவைகளெல்லாம் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஓர் ஆண்டு ஆகிவிட்டது. கொடுக்கவில்லை. அதையும் செய்யவேண்டும்.

எட்டயபுரத்தில் இருக்கக்கூடிய பாரதியார் பிறந்த வீட்டை அரசாங்கமே வாங்கி அந்த வீட்டை நினைவுச் சின்னமாக வைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, பஞ்சாயத்துக்கள் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில், ஒரே காலத்தில் மக்களை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அந்தத் தேர்தல் நடக்கவேண்டும் என்ற முறையில் பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைப்பது நலம். இல்லையென்றால், எப்பொழுது பார்த்தாலும், தேர்தல், தேர்தல் என்று தேர்தலில் பங்கு கொள்ளும் நிலை தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி 5 ஆண்டு

1969 மார்ச் 26]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

களுக்கு ஒரு முறை மக்களே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: தலைவர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது பேசுகிற விஷயம் அனைத்தையும் தி.மு.க. எதிர்க்கட்சி யினராக இருந்த நேரத்தில் அவர்கள் பேசியதை வைத்துத் தான் பேசுகிறேன். நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் பலவற்றை ஆதாரத்துடன் பேசுகிறேன். பலவற்றை கேள்விப்பட்டவைகளை வைத்துப் பேசுகிறேன். ஆதாரத்துடன் பேசுகிறபொழுது எங்களுக்கு அமைச்சர்களிடமிருந்து பதில் வருவதில்லை. கேள்விப்பட்டதை வைத்துப் பேசுகிறபொழுது குறுக்கீடு செய்து, “ஆதாரம் இருக்கிறதா?” என்று கேட்கிறார்கள். எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரமோ 10 நிமிஷம். எனவே அமைச்சர்களும், அங்கத்தினர்களும் குறுக்கிடாமல்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீரசாமி): ஐந்து நிமிடம் தான் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: குறுக்கிடாமல் இருந்தால் சுருக்கமாக என்னுடைய பேச்சை முடித்துவிட எண்ணுகிறேன். “நாங்கள் பகுத்தறிவுப் பாசறையிலிருந்து வந்தவர்கள், சுயமரியாதை நோக்குடன் நடப்பவர்கள்” என்று கூறுகிற தி.மு.க. இந்த அமைச்சர் அவை அமைத்த நேரத்தில், அவர்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் பகுத்தறிவுப் பாசறையிலிருந்து வந்தவர்கள் தானா, சுயமரியாதை நோக்குடன் வந்தவர்கள் தானா என்று சிந்திக்கக்கூடிய வகையிலே இருக்கிறது. தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியினராக இருந்த நேரத்தில், காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆளும் கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், காங்கிரஸ் கட்சியினரைப் பார்த்து ஜாதியின் அடிப்படையில் அமைச்சர்களை வைக்கக் கூடாது, தகுதியின் அடிப்படையில் தான் வைக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். இன்றைய தினம் அமைச்சர்களாக வைக்கப்பட்டவர்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில், உள்ளபடியே அமைச்சர்கள் அனைவரும் நெஞ்சில் கை வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டால், இது ஜாதியின் அடிப்படையில் வருகிறதா அல்லது தகுதியின் அடிப்படையில் வருகிறதா என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. மார்முத்து அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில்கூட, இந்த ரூ. 500 சம்பளம் போதாது, அதிகப் படியாக உள்ள சம்பளத்தை வாங்கிக் கொள்ளட்டும் என்று கூறினார்கள். அது உள்ளபடியே ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய விஷயத்தான். ஆனால் அமைச்சர்கள் ரூ. 500 சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டாலும் கூட, அவர்கள் வெளி ஊர்களுக்குப் போகிற நேரத்தில் போக்குவரத்துச் செலவு (பாட்டா) வகையிலே பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் அவர்களுக்கு வருகிறது. காந்தியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்கள், பொதுப் பணியில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும், எளிய வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்று கூறினார்கள். உள்ளபடியே இன்று அமைச்சர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டாலும் கூட, அவர்கள் எளிய வாழ்க்கை நடத்துவதாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அவர்கள் வெளியூர்களுக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற விருந்துகள் இவைகளை யெல்லாம் பார்த்தால், பாடோபமான வாழ்க்கையைத் தான் அவர்கள் நடத்துவதாக கூறலாமே ஒழிய, சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார்கள் என்று பெயரளவுக்கு இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டாலும் கூட, குறிப்பிட்ட அளவுக்குப் பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கையை நல்லதோர் முறையில் நடத்த வேண்டும். ஆகவே, சம்பளம் எல்லாம் உயர்த்தப்பட்டால் தான் நல்லதோர் முறையில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும்.

[திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

[1969 மார்ச் 26]

மற்றொன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன் அமைச்சர்களுடைய சொத்து விவரங்களைப்பற்றி பல தடவைகள் இந்த அவையிலே பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அமைச்சர்களுடைய சொத்து விவரங்களைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில், அவர்கள் எதிர்க் கட்சியினராக இருந்த நேரத்தில் கூட, காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் சொத்து விவரங்களை இந்த அவையிலே வைக்க வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இன்று அவர்கள் சொத்து விவரங்களை இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறார்களா என்றால், உள்ளபடியே வைக்கவில்லை. காரணம் என்ன? வெளியே பேசப்படுகிற அசிங்கமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு தமிழக அமைச்சரவை இவ்வளவு கேவலமான நிலைக்குப் போகிறதே என்பது குறித்து நான் வேதனைப்படுகிறேன். எனவே அவர்கள் சொத்து விவரக் கணக்குகளை இந்த அவையிலே வைப்பது மிகவும் அவசியம். ஒரு பத்திரிகையில் கூட பார்த்ததாக ரூபகம். மற்றந்த முதல் அமைச்சர் இருந்த காலத்தில், அவர்கள் சொத்து விவரங்களை மற்ற அமைச்சர்களிடம் கொடுத்திருப்பதாகவும் மற்ற அமைச்சர்கள் முதல் அமைச்சரிடம் கொடுத்ததாகவும் பத்திரிகையில் செய்தி வந்ததாக ரூபகம்.

அடுத்தபடியாக திரு. மாரிமுத்து அவர்கள், எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஒரு “ஷேடோ காபினெட்” ஆக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளபடியே, இங்கிலாந்து நாட்டிலே, “காபினெட்” என்றும், “ஷேடோ காபினெட்” என்றும் இரு முறைகள் இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியும், எதிர்க் கட்சியும் அந்த வகையில் இருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சருக்கு எத்தனை சலுகைகளும் மற்றவைகளும் இருக்கின்றனவோ அத்னையும் எதிர்க்கட்சித்தலைவருக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும், முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்கு “ஷேடோ காபினெட்” என்ற முறையில் சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக உள்ளவர்கள் உள்ளபடியே ஓரளவிற்கு வசதியுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் கூட எளியவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களும் தலைவராக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிற (குறுக்கீடு) காரணத்தால் அதைச் சொல்கிறேன். அது இருக்கட்டும். எனவே, அவர்களை “ஷேடோ காபினெட்” என்ற முறையில் முதல் அமைச்சருக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகள், கட்டட வசதி, கார் வாகன வசதி போன்ற வசதிகளை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். சகல விதமான உரிமைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். அந்த வகையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிக் கொடுத்துவிட்டு, ஏதோ காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்டார்கள், அதற்காகக் கொடுத்தோம் என்று அந்த மாதிரிப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வரவேண்டாம் என்று மட்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர்கள், நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது பற்றி ஒரு சில விஷயங்களை மட்டும் கூறுவதற்கு நான் ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் சிபாரிசினால், ஆஸ்ட்லில் பல வருஷங்களாக வேலை செய்த ஸ்லீப்பர்கள், மற்றும் பணி ஆட்கள் பர்மெனென்ட் செய்யப்படாமல், மற்ற 8, 10 பேர்களை மட்டும் சிபாரிசு செய்து பர்மெனென்ட் செய்திருப்பதாக அங்குள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவற்றை விசாரித்து, அதிக வருஷம் வேலை செய்திருப்பவர்களையெல்லாம் பர்மெனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். ஒரு ஸ்பிரிட் கடைக்கு என்று ஒரு ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் 60 வருஷ லீஸுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த லீஸுக்குக் கொடுத்த நிலம் ஸ்க்வொயர் ஃபுட் கிட்டத்தட்ட ரூ. 25, ரூ. 30 பெறுமானமுள்ள இடம். (குறுக்கீடு) அவர் பிரெஞ்சு பாலிஷ், ஸ்பிரிட் விற்கிறவர். அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடம் இருக்கும் பக்கத்தில் அதன் பக்கத்திலே ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரி, அந்த இடமும் அவருக்குக்

1969 மார்ச் 26]

[திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

கொடுக்க, சாங்குன் செய்வதற்குச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த இடத்தை ஹவுசிங் போர்டுக்காகவும், கூட்டுறவு பில்லிக்குக் காகவும் கேட்டுக் கொடுக்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டு, தனி நபருக்குச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், இடத்தை 60 வருஷத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள். யாருக்குக் கொடுத்தார்கள், எப்பொழுது கொடுத்தார்கள் என்ற விவரங்களையும் சொன்னால் நல்லதாக இருக்கும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, டி. கதிரேசன், டி. கே. இண்டஸ்ட்ரீஸ், சென்ட் தாமஸ் மவுண்ட், செங்கல்பட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் (குறுக்கீடு) எந்தக் கட்சி? எந்தக் கட்சியாக இருந்தால் என்ன? நாங்கள் கட்சிப் பாகுபாடு பார்ப்பதில்லை. (சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கதிரேசன் என்ற பெயரைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அந்த இடத்தில் எவ்வளவு ஆண்டுகளாகக் கம்பெனி வைத்திருக்கிறார்கள், எப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டது, எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்ற விவரமெல்லாம் தெரியுமா?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : முழு விவரமும் தேவையென்றால், மத்தியானம் கொடுக்கிறேன். இம்மாதிரிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு அமைச்சருடைய சிபாரிசினால் செய்யப்பட்டது என்று பேசப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) அவர்களுக்கு லீஸுக்குக் கொடுக்கச் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு, மேலே பேப்பர்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 60 வருஷ லீன் எந்த ஆண்டில் விடப்பட்டது?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : அதைத் தான் மத்தியானம் கொடுக்கிறேன் என்றேன். மேலும் வார்னிஷ் குடித்துப் பலபேர் இறந்த நேரத்தில் பல கடைகளுடனும் இவர் கடையும் சில் வைக்கப்பட்டு இவருக்கு மாத்திரம் 20,000 (இருபதாயிரம்) லிட்டர் ஸ்பிரிட்டிக்குப் பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், இது ஒரு அமைச்சருடைய சிபாரிசால் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

ஹாஸ்டல் வசதிகளையெல்லாம் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம், நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் வைத்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், ஆளும் கட்சித்தலைவராக இருந்தபோது, இந்தச் சபையில் ஒரு நல்ல எதிர்க் கட்சி இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள்; இன்றைக்கு இருக்கின்ற எதிர்க் கட்சி ஒரு நல்ல கட்சியாக இருக்கிறதா என்பதை அவர்கள் கூர்ந்து நோக்கியிருப்பின் அத்தகைய நிலையைப் பார்த்திருப்பார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஆளும் கட்சியின் ஒரு சாதாரண உறுப்பினர் என்ற வகையில் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை, சட்ட மன்றத்தின் பாரம்பரியத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படாத வகையில் தனிச் சிறப்பு உள்ளது என்பதை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே ஒத்தக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதற்காக என்னுடைய தனிப்பட்ட முறையில் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு, என்னென்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்தத் தரப்பிலேயிருந்து கூட்டிக்காட்டி

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1969 மார்ச் 26]

னார்கள். நானும் அதையே வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். அயல் நாடுகளில் தரப்படுவதாகக் குறிப்பிடுவதுபோல, எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு நம்முடைய அமைச்சர் உபயோகிக்கும் கார்களைப்போல் இல்லாமல், ஒரு பெரிய காராகக் கொடுத்து (குறுக்கீடு—சிரிப்பு), நான் உள்ள படியே சொல்லுகிறேன், வேடிக்கைக்காக இல்லை, ஒரு பெரிய காராகக் கொடுத்து, எதிர்க்கட்சித் தலைவரை ஆளும் கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த அளவிற்கு மதிக்கிறது என்பதை அதன் மூலம் காண்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள் ஒன்றைப்பற்றி வாக்க ரீதியாகச் சொல்லுவார்கள் என்று நினைத்தேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் என்னேப்போன்ற வாழ்க்கைத் தரத்தில் இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர்கள் ரூ. 500-ல் அவர்கள் இருக்கும் நிலையிலேயே சமாளிக்க முடியவில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் தவறிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எங்களுக்குமே சேர்த்துத் தீவிரமாக வாதாடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறைந்த பட்சம் நாள் படி ரூ. 15 என்பதை ரூ. 20 என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர ரூ. 15 ஆக இருப்பதை ரூ. 30 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்கலாம். நான் கேட்கிறேன், 15 ரூபாயை 20 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும் என்று அதோடு ரூ. 250 என்கிற சம்பளத்தில் ஏழை எளிய மக்கள் நன்றாகப் பணிசெய்து சமாளிக்க முடியவில்லை என்பதால், அந்த ரூ. 250 என்பதை ரூ. 300 ஆக (குறுக்கீடு—குரல்கள்) 400 எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் 400 என்கிறார்கள். இரண்டையும் சேர்த்து, மூன்றால் நான்கால் வகுத்து எது சரியோ அந்த வகையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சருடைய பெயரிலேயே, கருணை காட்டுவதற்கும், நிதியை வாரி வாரி வழங்கக் கூடியவர்கள் என்பதற்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறவர்கள். எங்கள் இயக்கத்திற்கே அவர்கள் அந்த அளவிற்குப் பெருந்தகையாக இருப்பவர்கள். இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களை, எளியவர்களைக் காப்பாற்ற நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் பதவி விலகல்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பதவி விலகலுக்குப் பின்னாலே, அவர்கள் எதை எதிர்பார்த்துச் சொல்லி விரும்பார்களோ, நான் அதைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அப்படிக் குறிப்பிடுபவர்கள், சிலபல இடங்களில் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், அமைச்சர்கள் பதவியிலிருந்து விலகித் தேர்தலில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று ஓர் எடுத்துக்காட்டையாவது எடுத்துக்காட்டிச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அண்டை மாநிலங்களில்கூட அவ்வாறு இல்லாததால் எடுத்துக் காட்ட இயலவில்லை.

அடுத்தபடியாக தேர்தலைப்பற்றிப் பரவலாகச் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் “தேர்தல் நேரங்களில் வாக்காளர்களைக் காரில் அழைத்துச் செல்லலாமா? கார்களைப் பயன்படுத்தலாமா?” என்று இதுபற்றி விவாதிப்பதாகப் பத்திரிக்கைகளில் செய்திகள் வருகின்றன மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் தீர்மானமாக ஒரு நல்ல வடிவம் காண வேண்டும். என்னேப்போன்ற ஏழையாக இருக்கிறவர்கள் இயற்கையாக காரை வைத்துக்கொள்ள முடியாது. பணக்காரர்கள் தேர்தல் நேரங்களில் கொடுக்கின்ற தொல்லைகளை இதனால் தீர்க்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். அரசு ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக; தேர்தல் நேரங்களில் பல கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் மேடைகளில் ஏறிப் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுகின்றவர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி, அமைச்சர்களைப்பற்றி, மற்றவர்களைப்பற்றித் தனி நபர் வாழ்க்கையை வைத்து மேடைகளில் விமர்சித்துப் பேசுகிறார்கள்.

1969 மார்ச் 26]

தேர்தலுக்கு முன்னால் சர்வ கட்சிக் கூட்டம் என்று கூட்டப்படுகிறது. அந்தக் கூட்டத்தில் சர்வகட்சித் தலைவர்களும் கூடி, தேர்தல்கால நடவடிக்கை முறைகளைப்பற்றி ஒழுங்கு செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி ஒருங்கே கூடி ஒரு முடிவு எடுத்தாலும், மேடைகளில் பேசும் போது அப்படி நடந்துகொள்வதில்லை. தனிப்பட்ட நபர் வாழ்க்கையை விமர்சித்துப் பேசுகிறார்கள். இதனால் தேர்தல் ஒழுங்குமுறைக் கட்டுப்பாட்டையும் மீறுகிறார்கள். ஆகவே, தேர்தல் கால ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை நமது அரசு நல்ல முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன்.

ஊராட்சிகள், நகராட்சிகள் நன்றாக இயங்குவதற்கு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி அவர்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். சில ஊராட்சிகள் பேரூராட்சி மன்றங்களாக மாற்றப் பட்டவில்லை. என்னுடைய மாயவரம் தொகுதியில் மணல்மேடுப் பகுதியைப் பேரூராட்சியாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 19-ம் தேதியன்று மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் நடத்திய போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களிடம் கருணை காட்டி வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலைவாய்ப்பு இழந்தவர்களுக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நினைவாக, அவர் இறுதியாக நுங்கம்பாக்கத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த இல்லத்தை அரசாங்கமே மேற்கொள்ள வேண்டும். மறுமலர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட மாவீரன் நினைவாக அந்த இல்லத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Hon. Mr. Chairman, on behalf of the Swatantra Party we have given a few cut motions under each Demand. In support of the cut motions our party members have given, I wish to state a few things.

Firstly, to-day the Assembly of Tamil Nadu is one of the foremost Assemblies in this country. The whole of Asia is looking forward to our country for the sustenance and maintenance of democracy and democratic forces. In fact, if there is still any hope left in Asia especially after the recent events in neighbouring countries like Pakistan that have been brought to our attention in the early hours of this morning, it is mainly because in India we have a sound system of democracy. Taking India in general and Tamil Nadu in particular, I am proud to say that the Assembly of Tamil Nadu has a hoary, fine past and it is the duty of the present Ministry to protect the great name that Tamil Nadu Assembly has built up in the last two decades.

In the Assembly we have the question hour. But most of the time is consumed by a number of points relating to particular areas. My submission to the members of my party and to all the other members is that, as far as possible the questions which we put must be to the point. We should not put questions merely after reading something in the newspapers or just for the sake of publicity. We should not develop the habit of putting such questions. Questions must be put to correct any miscarriage of justice. The fundamental purpose of the question hour is to drive home, to compel and call the attention of the Ministers to the spot where there is miscarriage of justice. I request all hon. members including the members of my party to put questions relating to specific points. If necessary, we are bound to put questions of a general nature,

[1969 மார்ச் 26]

If certain matters are brought to the attention of the Government and if the Government attend to them properly, there is every hope and trust that the administration will be better. That should be our attitude towards the question hour.

The way in which we conduct ourselves in this House is also very important. As far as possible, every minute of the time of the House that we utilise must be spent with a purpose. I do not say that it is not spent with a purpose now. I am only utilising this opportunity to remind ourselves about the duty cast on us. Every hour of the House is very taxing in that the common man spares a good chunk of his daily bread to see that something is done. Exercise in futility in the proceedings of the Assembly must be put an end to. This is a categorical point which I want to stress.

Of late, I find that there is a tendency to evade in giving answers to questions. We should look at the way in which the departmental heads prepare the answer. They must be able to anticipate the supplementary questions that are likely to be put under each main question and furnish the Ministers with necessary information so that the Ministers will be able to answer them. But sometimes—I do not say ‘always’ — we are really disappointed when here and there the supplementaries are not properly answered, and even for simple supplementaries arising directly from the main question, the answer given is ‘Notice is required’. This is a grievance which has been there even during the time of the Congress Ministry. It is the sacred duty of the Minister to anticipate the supplementaries and answer them properly. I do not condemn, because slowly the Ministers will improve. When a Minister is not able to give a proper answer, I request the Leader of the House, who is very vigilant and is an expert in legislative practices, to help the House or the questioner by giving proper answer.

‘Zero hour’ is not really there in our Rules book. Actually in the Parliament Rules also there is no zero hour. But after the question hour and before the next item of business is taken up, there is the convention of ventilating some grievances or letting off of some steam on some burning topics of the day which do not come within the scope of questions or call attention notices. We should give such a facility to the members. A little steam let off here will definitely do a great service to the people outside and it will to a great extent give satisfaction to the people concerned that their grievances have been pointed out. On behalf of my party I request the House to re-frame the rules so as to provide for a zero hour. It need not be long; it may be for fifteen or twenty minutes.

Then I come to the place which should be accorded to the Members of the Assembly by officials at functions. I feel that they should be placed next to the Ministers. Some of us may be very small. But each member represents a lakh of persons. This is a point to which I request the Ministry to give careful consideration.

Next I come to the facilities in the M.L.As. Hostel. Though I do not reside in the Hostel, some of my friends are residing there and I know the condition of life in the Hostel. Though it is an attractive building, the facilities that are available there, are deplorable and pathetic. They do not have a place to eat, there is no place for them to take food. There is no good hotel also to supply them food. If a member wants to have breakfast or coffee in the morning, it is an ordeal. I am speaking on behalf of all the members residing in the Hostel.

[1969 மார்ச் 26]

The question of emoluments of M.L.As. is a ticklish problem. Nobody wants to take the lead though every party wants an increase in emoluments. Let us not go into this in this House now and say that this party or that party asked for an increase. Let an all-party committee including the leader of the Opposition, who is distinguished parliamentarian, be appointed and let the question be thrashed out in that committee. That can be done later on.

Then I come to the employees working in this Assembly Department. நண்பர்கள், They are terribly dissatisfied. The interests of these employees, namely, peons and ordinary clerks should be properly looked after. 12-00 They have to work for longer hours. Suddenly we declare that we will have lunch, and we will meet again at 3 p.m. or 4 p.m. As a result of that, these poor people cannot get food immediately and to compensate them they should be given proportionate allowance and a clear-cut decision must be made in regard to this matter.

Then I come to the most important cut motion I have moved namely to point out the dire need to increase the number of days the Legislative Assembly meets to at least 100 days in a year. I hope we will be able to thrash out our problems in greater detail. For instance, there is the Education Demand and a sum of Rs. 70 crores is spent on Education. The Leader of the Opposition takes a good chunk of time and the Hon. Minister for Education also takes a good chunk of time and allow only three or five minutes for each hon. Member. This has happened even during the Congress regime. By the time a Member warms up and begins to analyse the points, there is the constant threat from the Chair ringing the bell. Therefore, we must increase the number of meeting days.

In this connection, I want to point out that we do not know when the Assembly is going to meet and we know it only from the press. We never get information. In fact, once a friend of mine told me that the Assembly would meet on a particular day and when I asked him how he knew it, he stated that he saw the announcement in 'Dina Mani'. Even during the Congress regime I took up this matter with the Chairman of the Legislative Council, the Hon. Thiru Manickavelu Naicker and also Dr. Cherian when he was the Chairman of the Legislative Council and they told me, 'How can I tell you about it?' So, I want that the starting of the Assembly must be told earlier to the Members.

Now I shall briefly touch one or two points for paucity of time. A regards decorum, we should evolve a code of decorum both with regard Members and Ministers. We should be strict with regard to the acceptance of public engagements from a particular party—I do not mean a political party—because some persons use their names and get benefits. We should not allow them to exploit our names by dubious means and that should be strictly prevented. In the name of Ministers so many things have happened. For instance, I was told that in the Queen Mary's College the Principal of that College collected donations almost compulsorily for a particular occasion to which a Minister was invited. Without the knowledge of the Minister, the money was collected and this will bring the Ministry into disrepute in spite of the fact that the Ministry is doing hard work. I know how much hard work the Ministers put in to solve certain problems and therefore we should not allow anything which would bring discredit to the Ministry and we should be very watchful about it.

[1969 மார்ச் 26]

Then, I come to the admissions to the Medical College.

(At this stage Mr. Chairman sounded the gong.)

Sir, we are 20 members and only one person from our side is speaking and at least 15 minutes should be given for one person to speak.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. த. வீராசாமி) : இன்றைய தினம் விவாதம் முடிந்து ஒரு மணிக்கு வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே பேசிய பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசி, மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசியாக வேண்டும். இருப்பது 55 நிமிடங்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குப் பேரவைத் தலைவர் 10 நிமிடங்கள் ஒதுக்கினார்கள். அவர் அப்போது 12 நிமிடங்கள் பேசிவிட்டார். ஆகவே, அடுத்த 2 நிமிடங்களுக்குள் பேசி முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I would not take a single minute more than that.

Now I come to the admission to the Medical Colleges. Now what has exactly happened? A number of persons outside this House try to bring discredit to the Ministry. They would bring an agent and take him to the M.L.A.s and Ministers and arrange for talks for five minutes with them and in this way certain nefarious activities take place between various persons. One person says that he has given money to M.L.A.s and Ministers and the affected party does not know to whom the money has finally reached. This is a very serious thing and if an impression is created that the Ministry is doing a wrong deed, there is every possibility of the Ministers and the Ministry setting a bad name therefore they must be very strict with these persons, whoever they may be. If a person approaches a Minister, he must say, 'Nothing can be done, you can go out'. That should be the attitude which should be adopted by the Ministers. Otherwise, unnecessarily this sort of 'puhar' is likely to take place.

Then with regard to election matters, the idea of mobile polling booths was originally suggested by my revered leader, Thiru Rajaji some years ago. I request this Government to give careful consideration to this matter about which my distinguished Friend, Thiru K. M. Ramasami Gounder, has moved the cut motion.

Finally, I would refer to the Ministers' participation in the election campaign. A clear-cut policy should be evolved by the Congress Party which is ruling at the Centre, the Swatantra Party, D.M.K. and other parties with regard to this matter. Whether they are Central Ministers or State Ministers belonging to Bihar or Tamil Nadu or even Orissa where my Party is in power, a clear-cut policy must be evolved in regard to this matter, by the distinguished Prime Minister, the Chief Minister and the Leader of the Opposition. There is no use in accusing the D.M.K. that because of certain political reasons or political expediency the North Indian Congress leaders were prevented from coming here during the election time. That is all. Thank you.

திரு. பி. ஜி. கருந்திருமன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைமுன் இருக்கும்படியான இந்த மானியங்களின் மேலே எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொண்டு வந்த வெட்டுப்பிரேரணையை சூதிரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 26]

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்]

முதலாவதாக, சட்டமன்றத்தைப்பற்றி இருக்கும்படியான மானியக் கோரிக்கையின்மீது பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். முதலாவதாக, சட்டமன்றம் இன்னும் அதிகமான நாட்கள் கூட வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். நானும் பல வருடங்களாக அதைக் கூறி வந்திருந்தாலும்கூட, ஒவ்வொரு வருடமும் கூடும்படியான நாட்கள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்குக் காரணம், மன்றம் கூடுவதற்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால், பாராளுமன்றத்தில் மூன்று செஷன்கள் கண்டிப்பாக நடக்க வகை இருக்கிறது. மூன்று செஷன்கள் என்றால், முதல் செஷன் பிப்ரவரி மாதம் முதல் திங்கள் கிழமை, இரண்டாவது செஷன் ஆகஸ்டு மாதம் இரண்டாவது திங்கள் கிழமை, மூன்றாவது செஷன் நவம்பர் மாதம் மூன்றாவது திங்கள் கிழமை கூடுவது என்பதாகத் திட்டமாக வைத்திருக்கிறார்கள். சிறிது முன்னே பின்னே இருந்தாலும் முறைப்படி அங்கே அமைந்திருக்கிறது. இது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப்போலவே தமிழ்நாடு சட்டமன்றமும் பட்ஜெட் கூட்டம் என்றால் பிப்ரவரி மாதம் இன்ன தேதியில் நடக்கும் என்று வரையறுக்கப்பட்டவேண்டும். அதற்குப் பிறகு 2வது செஷன், அதற்குப் பிறகு 3-வது செஷன் என்பதாக 100 நாட்கள், குறைந்தது 90 நாட்கள், மூன்று மாதமாவது நடக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது நாம் பட்ஜெட், வரவுசெலவுத் திட்டங்கள், சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள், மசோதாக்கள் மட்டிலும்தான் எடுத்துக் கொள்கிறோமே தவிர, சட்டமன்றத்திலே வைக்கும்படியான அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்களைப்பற்றி எல்லாம் விவாதிக்கும்படியான நிலைமை இப்பொழுது இல்லை. என்ன என்ன தவறுகள் இருக்கின்றன, எப்படி அவற்றைச் சீர்திருத்தம் செய்வ வேண்டும், எந்த எந்த இலக்காக்களிலே காரியங்களை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று இப்படிப்பட்ட நிலைமையெல்லாம்பற்றி விவாதிப்பதற்காக அதிகமான நாட்கள் சட்டமன்றம் கூடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும், ஒவ்வொரு அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட் பேரிலேயும் 4 நாட்கள் 5 நாட்கள் என்று ஒவ்வொரு சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரிலேயும் 3 அல்லது 4 அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்களை எடுத்துக் கொண்டு பேசக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் நல்லது என்ற முறையிலே அதற்காக அதிக நாட்கள் நடத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும்.

ஆகவே, சட்டமன்றம் அதிகமான நாட்கள் கூடுவதினாலே அதிகமான அளவில் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அதைத் தவிர, ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் நேரடியாகப் பழகுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். மூன்று மாதம், நான்கு மாதம் என்ற அளவிலே அடிக்கடி கூடுவதால் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அடிக்கடி கூடிப் பழகுவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1952-ம் வருடத்திலிருந்து 1957வரை 365 நாட்கள் கூடியது என்று நினைக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு 1957-1962-லே கொஞ்சம் குறைந்தது. அதற்குப் பிறகு 1962-67-லே மிகமிகக் குறைந்தது விட்டது. இப்பொழுது கொஞ்சம் இம்புரூவ் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த இரண்டு முறையிலே 1962-லேயும் 1967-லேயும் இருந்ததைவிட ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. இன்னும் முன்னேற்றம் இதிலே இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச் கூடினால்தான் அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதால் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். குறைந்தது இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது—ஐந்தாறு மாதங்களுக்கொரு முறை கவர்னர் கூட்டவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்—பட்ஜெட் கூட்டம் முடிந்த பிறகு மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்ற அளவில் கூடக்கூடிய நிலைமை வரவேண்டும்.

இன்னொரு புகாரும் சொன்னார்கள். காலையில் 9 மணியிலிருந்து பிற்பகல் 3 மணி வரை ஆகிவிடுகிறது. என்று சொன்னார்கள். அது தவிர்க்க முடியாத நிலையாக இருக்கிறது. உறுப்பினர்களுக்கு அதுதான்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 26]

செளகரியமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. சாப்பாட்டுக் காகக் கலைந்து மீண்டும் கூட்டவேண்டுமானால் அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவாக வரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. கோரம் கூட இருப்பதில்லை என்பது உடைய சொந்த அனுபவத்தில் இதைச் சொல்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே கோரம் இல்லாத நிலைமை உண்டு. எனவே, பாராளுமன்றத்திலே செய்கிற மாதிரி “ஓட் ஆன் அக்கவுன்ட்” என்று ஒன்று வைத்துவிட்டு “பாஸ்” பண்ணிக்கொண்டு, ஒரு மாதம் கழித்துத் தொடர்ந்து நடத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் “வோட் ஆன் அக்கவுன்ட்” என்று வைத்து “பாஸ்” பண்ணிக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து மூன்று மாதம், நான்கு மாதங்கள் வரைக்கும் டிமாண்டுகளிலே விவாதம் செய்கின்ற முறையும் இருக்கிறது. பிப்ரவரியிலே ஆரம்பித்தால் மே மாதம் 10 தேதி வரைக்கும் விவாதம் நடந்துவருகின்றது. அதைப்போன்று அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் ஊக்கமாகவும் ஆர்வமாகவும் கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ளவேண்டும், பேசவேண்டுமென்ற நிலைமை இருப்பதால் ஒரு தரம் கூட்டம் ஆரம்பித்தால் 4 வாரம் வைத்து, கூட்டம் மார்ச் மாதம் 31 வரை நடத்தி, அதற்குள் “வோட் ஆன் அக்கவுன்ட்” என்ற முறையில் பாஸ் பண்ணிக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு டிமாண்டுகளின் பேரிலே விவாதம் தொடர்ந்து மே மாதம் 10 தேதி வரையிலும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் ஒரு சில டிமாண்டுகளை இரண்டு நாட்களுக்கு எடுத்துக்கொண்டு பேசலாம் இன்னும் சிலவற்றை மூன்று நாட்கள் என்ற அளவிலே கூட எடுத்துக்கொண்டு பேசமுடியும், எல்லோருக்கும் நிறையச் சந்தர்ப்பமும் இருக்கும் என்ற அளவிலே அதிக நாட்கள் சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு செளகரியங்களைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பாக்கியிருக்கிற மாநிலங்களிலே காலத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த முறையிலே நாமும் செய்துகொள்வதிலே தவறில்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதை ஒரு டக்ளிஷ் பிரபாஸம் என்று சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். நமக்காக வசதிகளைச் செய்துகொண்டால் அதைப் பற்றிக் கேட்பார்கள். அவர்களுடைய வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்கிறார்கள் என்று நினைப்பார்கள். அதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. சீக்கிரமாகவும் நிலை முறையிலும் பொதுமக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்வதற்குச் சரியாகச் செய்கிறோம் என்ற அளவிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுகிற அளவிலே செய்தால் இது எல்லாம் சாதாரணம்தான். இதை ஏற்றுக்கொள்வது ஒரு பக்கம் இருக்கலாம். சில சில வசதிகளைச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு செய்துகொடுப்பதிலே எந்தவிதமான தவறும் இருக்கமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேர்தலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு கனம் உறுப்பினர் நாகர்கோவிலில் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் ; நாங்கள் ஈடுபடவில்லை என்று சொன்னார்கள். வன்முறை என்று சொன்னால் நீங்கள் இடம் கொடுத்ததாக இரண்டு அர்த்தம் இருக்கிறது, வன்முறை நடப்பதற்கு நீங்கள் அடிப்படையாக இருந்தீர்களா அல்லது வன்முறை ஏற்பட்டிருந்தால் தடுப்பதற்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் ஜெயித்தால் அது நன்முறை, காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜெயித்தால் அது வன்முறை என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருக்கிறார்கள், அவர்கள்தான் தவறே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இப்பொழுது இரண்டு இடைத்தேர்தல்கள் வர இருக்கின்றன. எனவே திட்டவாட்டமாக இருக்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் இடைத் தேர்தலுக்குப் போய் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது பிரச்சனை அல்ல. அமைச்சர்கள் பிரச்சாரம் செய்யட்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது.

1969 மார்ச் 26]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்த சமயத்திலே பிரச்சாரம் செய்தார்கள். எனவே, ஜனநாயகத்திலே பிரச்சாரம் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அது தவறு இல்லை. அமைச்சர்கள் என்ற நிலைமையில் அங்கே அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது. அவர்கள் போகிறார்கள், உடனே அந்த அதிகாரியைப் போடுங்கள், இந்த அதிகாரியை மாற்றுவங்கள் என்று எந்த அதிகாரியைப் போட்டால், சொந்தக்காரர்களைப் போட்டால் ஓட்டுகள் கிடைக்கும் என்று போடக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் இல்லாமல் இருந்தால் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்கமுடியாது. தவறுகள் நடந்து வருகின்றன. அதை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

எதிர்க்கட்சியிலிருந்தபோது அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள், ஆறு மாதத்திற்கு முன்பாக, தேர்தலுக்கு முன்பாக பதவி விலகிவிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணாதுரை அவர்கள் அது பொதுத் தேர்தலுக்குத்தான் சொன்னோம், இதைத் தேர்தலுக்கு அல்ல என்று சாமாததியமாகச் சொன்னார்கள். நான் பொதுத் தேர்தலுக்குத்தான் அதைச் சொன்னேனே தவிர இதைத் தேர்தலுக்குச் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்த மாதிரிப் பேசுவதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. அமைச்சர்கள் தேர்தல்கள் வந்தால் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது. அந்த நேரத்திலே அடிப்பலையாகக் காரியங்கள் நடைப்பெறவேண்டும். அப்பொழுது புதிது புதிதாகத் திட்டங்களைப் போடுவதும், புதிது புதிதாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பதும், புதிது புதிதாக அதிகாரிகளை மாற்றுவதும் கூடாது. இடைக்காலத் தேர்தலின்போது இரண்டு மாதங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கக்கூடாது. பொதுத் தேர்தலின் போது ஆறு மாதத்திற்கு முன்னால் எந்தவிதமான கொள்கை அறிவிப்பும் இருக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வருகின்றபொழுது அறிவித்தார்கள், நாங்கள் வந்தால் விலைவாசிகள் இறங்கும்வரை சம்பளம் வாங்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். பாதிச் சம்பளமாகக் குறைத்துக் கொள்கிறோம் என்று குறைத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் செலவைப் பார்க்கிறபோது 1966-67-லே 6 லட்ச ரூபாயாக இருந்தது 11 லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது. சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிற தவிர பாக்கி இருக்கும்படியான செலவுகளைப்பற்றிப் பார்த்தால் அதைவிட 2 மடங்கு, 3 மடங்கு என்று அதிகமாக இருக்கிறது. சற்றுப்பிரயாணச் செலவுகள் டெலிபோன் செலவுகள் என்ன ஆகியிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். மேலவையில் ஒரு கேள்விக்கு, ஆறு மாதத்திற்கு டெலிபோன் செலவு 40 ஆயிரம் ரூபாய் என்று பதில் வந்திருப்பதாகப் பார்த்தேன். மாதம் 500 ரூபாய் என்று சம்பளம் எடுத்துக் கொள்வதிலே என்ன பொருத்தம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதிலே 1,000 ரூபாய்க்குப் பதிலாக 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்று தவறாக டைப் செய்திருக்கிறார்கள் என்று ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள்.

திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன்: விளக்கம் சொன்னால் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். டைப் செய்ததிலே தவறு என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி தான் எல்லாம் வருகிறது என்ற நிலைமையில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதையும் பார்த்துத்தானே போடவேண்டும். அதுதான் பெரிய ஆபத்தாக இருக்கிறது. நான் லண்டனுக்குப் போன சமயத்திலே ஒரு இடத்திலே—இதை நான் உதாரணத்திற்காகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—சிகை அலங்காரம் செய்து கொள்ள உட்கார்ந்திருந்தேன். அதற்கு 10 ஷில்லிங் என்று போட்டிருந்தது. உட்கார்ந்திருந்தபிறகு ஒவ்வொன்றாகச் செய்து, ஷாம்பு போட்டு, பவுடர் அடித்த பிறகு மூன்று பவுன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். 10 ஷில்லிங் என்று போட்டிருக்கிறது என்று கேட்டதற்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் கணக்கு சொன்னார். அதே போன்று 500 ரூபாய் சம்பளம் என்றால் 6,000 ரூபாய்தான் வர வேண்டும். ஆனால் இப்படிப் பலவற்றைச் சேர்த்து சார்ஜ் பண்ணியது போல 11 லட்சம் ரூபாய் வந்திருக்கிறது.

[1969 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அங்கே கிராப் செய்து கொண்டிருக்கிற அல்லது மொட்டையடித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நீங்கள் மொட்டை அடிக்கத்தான் போகிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. திருப்பதிக்குப் போனால் நாலாறுவருக்குமொட்டை அடித்துக்கொள்ளலாம். உங்களுடைய நிலை மொட்டையடிப்பதுதான் என்று சொன்னால் நான் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செல்ல வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. முன்பு எங்களைப் பற்றிக் குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னதையே நீங்கள் இப்போது அதையும் விட அதிகமாகச் செய்தீர்களே என்பதுதான் எங்களுடைய கேள்வி. கட்சிக் கூட்டங்களுக்குப் போகும்போது அரசில் இருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். எப்போது கட்சிக் கூட்டத்திற்குப் போனீர்கள், எப்போது அரசாங்க வேலைக்குப் போனீர்கள் என்று கணக்குப் பார்ப்பது? யார் அதைப் பார்ப்பது? அப்படிப் பார்ப்பது கூட நாகரிகமானது அல்ல என்று கருதுகிறேன். திருமண விழாக்களிலே கலந்து கொள்ளுவதாக எட்டு, ஒன்பது அமைச்சர்களுடைய பெயர்கள் போடப்படுகின்றன. உன்னுடைய திருமணத்திற்கு ஐந்து அமைச்சர்கள் வந்தார்கள் என்றால், என்னுடைய திருமணத்திற்கு 9 அமைச்சர்கள் வந்தார்கள் என்று கூறும்படியான நிலை இருக்கிறது. எளிமை என்பது போய் ஆடம்பரத்தில் முடிந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி திருமணத்திற்குப் போகும்போதெல்லாம் சர்க்கார் பணத்தை டி.எ.வாக வாங்கினார்களா என்று கேட்டதைக் கூட நான் நாகரிகமாகக் கருதவில்லை. இத்தனை பேர் ஒரு திருமணத்திற்குப் போக வேண்டியது அவசியந்தானா? ஆகவே, வீண் செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்கப்பட்ட போது அமைச்சர்களின் சொத்து விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு வரி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே மறைந்த திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் சொத்து விவரத்தைக் கொடுக்கத்தான் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிக் கொடுத்தால் நாட்டு மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் நிலை ஏற்படும். சந்தேகமான நிலை இருக்காது. நான் அரசியலில் இல்லாமல் இருந்தால் எதை வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். அரசியலில் இருக்கும்போது பொதுமக்கள் என்னுடைய செயல்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இரண்டு லட்சத்திற்குச் சொத்துக்களை வாங்குகின்றவர்கள் தங்களுடைய பெயரில் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். கருத்திருமன் பெயரில் இருக்காது, சொந்தக்காரர்கள் பெயரில் அல்லது மிகவும் வேண்டியவர்கள் பெயரில் தான் இருக்கும் என்னுடைய சக்திக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு ஒரு சொத்தை வாங்கலாம். 25,000 ரூபாய்க்கு ஒரு சொத்தை வாங்கலாம். அதுவே மூன்று லட்சம் என்று வருமானால் அது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாகத்தான் ஆகும். பொது வாழ்வில் இருக்கக் கூடியவர்கள் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் வாழ்க்கையை நடத்தியாக வேண்டும். மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இன்னும் ஐந்தாறு மாதத்திற்குள்ளாகவாவது இந்த விவரங்களைக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் சில செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியிலிருந்து கூட அழகாகப் பேசினார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்குத் தனிப்பட்ட நிலையில் செளகரியங்கள் இருக்காலம், இல்லாமல் இருக்கலாம். கடந்த 20 ஆண்டு கால அரசியல் வாழ்க்கையில் நான் எந்த விதமான சலுகையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து விட்டேன், வாழத் தயாராக இருக்கிறேன். முன்பு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் சில செளகரியங்களை எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : செளகரியங்களைக் கேட்கவில்லை) எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது இருந்த

1969 மார்ச் 26]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை, நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு 2,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பர்னிச்சர் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லும்போது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லும்போது அதைத் திரும்பக் கொடுத்து விடலாமா என்று கூட என்ருக்குத் தோன்றிற்று. ஆனால் அது சரியல்ல என்று செய்யவில்லை. (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அடிக்கடி சொல்லவில்லை) இரண்டு முறை சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஒன்றைச் செய்ததற்குப் பிறகு அதைப் பற்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது நல்லதல்ல. எந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தாலும் அரசியல் நோக்கத்தோடு செய்யக்கூடாது. யார் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சி எதிர்க் கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, இந்தச் சௌகரியங்களைச் செய்து தரவேண்டுமென்று மறைந்த திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா என்று தான் சொல்லுங்களேன். மிகுந்த சிரமப் பட்டுச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே) அண்ணாத்துரை என்று சொன்னால் தான் மரியாதையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அண்ணாத்துரை என்று சொன்னால்தான் அழகாகவும் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு செக்ரடேரியட்டில் இருந்து எவ்வளவோ கடிதங்கள் வருகின்றன, அவற்றிற்குப் பதில் எழுதி சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பதவியில் உருப்பவருக்குச் சில சலுகைகள் செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும். அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும்கூட, தொகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்வதற்கு ஒரு அலவன்ஸ் இருந்தால் கூட நன்றாக இருக்கும். அதற்கு என்று ஒரு பிக்ஸட் அலவன்ஸ் இருந்தால் தொகுதியில் நிலைமைகளை அப்போதைக்கப்போது அறிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

சென்னைில் செக்ரடேரியட் இருக்கிறது. இந்தியாலேயே தமிழக செக்ரடேரியட்டில் உள்ளவர்கள் போல் வேலைகளைத் திறமையாகச் செய்யக் கூடியவர்கள் வேறு எங்கும் இல்லை. டெல்லி செக்ரடேரியட்டுக்குக் கூட இங்கிருந்து அதிகாரிகள் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட, “டெல்லியில், எங்களுடைய திறமையான அதிகாரிகளை எல்லாம் நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு வீட்டிற்கு” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி டெல்லி செக்ரடேரியட்டுக்குக் கூட இங்கிருப்பவர்களை எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது பெருமையாக இருக்கிறது.

நம்முடைய சட்டமன்ற இலாகாவிலே பணிபுரிகின்ற அலுவலர்களுக்கும் ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை அன்பாகவும், மரியாதையாகவும் நடத்த வேண்டும். சட்டமன்ற இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும், கவுரவம் கொடுத்து கண்ணியமாக நடத்த வேண்டும். அப்போதுதான் உறுப்பினர்கள் மக்கள் முன்னிலையில் பணி செய்வது சிறப்பாக அமைய முடியும் என்று கூறி நாங்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ள நான்கு மானியங்களைக் குறித்து உறுப்பினர்களும், இறுதியாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றம் எப்படி நடைபெற வேண்டும் என்பதிலும் நாம் அனைவரும் இணைந்து நின்று எத்தகைய மரபுகளைக் காத்து வருகிறோம் என்பதிலும் நாம் ஒருவருக்கொருவர் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளத்தக்க அளவில் ஏற்பட்டாலும் கூட பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளத்தக்க அளவில் நம் மன்றத்தின் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதை நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் மற்றவர்களும் இங்கு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிகள் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் முன்னேற்றக் கழக அரசு எவ்வளவு பெருந்தன்மையோடு நடந்து வருகிறது என்பதை ஏதோ ஒரு முறை தேவைப்பட்ட நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னால் அதை நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தவறாக

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 26]

எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இது குறிப்பிட்ட திரு. கருத்திருமன் என்பவருக்காக அளிக்கப்பட்டது என்பதல்ல. அந்த இடத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக யார் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற அந்த எண்ணத்தோடுதான், எதிர்க் கட்சி மதிக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலையில்தான், அது அளிக்கப்பட்டதே தவிர வேறு அல்ல.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

இன்னும் சொல்லப்போனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக வந்தவுடன் ஆளும் கட்சியின் சட்டசபைக் கட்சிக்கான கட்டடத்தைக் கூட ஏற்கனவே இருந்த ஆளும் கட்சி—காங்கிரஸ் கட்சி—பயன்படுத்தி வந்த கட்டடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. திரு. ஆர். வி. அவர்கள் எங்களிடம் அதுபற்றிப் பேசியபோது, ஏற்கனவே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆளும் கட்சியில் இருந்தபோது அவர்கள் அனுபவித்திக் கொண்டிருந்த அந்தக் கட்டடத்தையே அவர்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கூறிவிட்டு, நாங்கள் ஐம்பது பேர்கள் இருந்த நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு எங்களுக்கு ஒரு சிறிய இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததோ அந்த இடத்தில் இன்னும் எங்கள் அலுவலகத்தை வைத்துக்கொண்டு சட்டசபைக் கட்சிக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகிறபோது மட்டும் பக்கத்தில் ஒரு தாழ்வாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம், எதிர்க்கட்சிகளை மதிக்க வேண்டும் என்ற அந்த மன வளத்தின் அடிப்படையில் முன்னேற்றக் கழக அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான். அந்த அளவில் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்ற என்னுடைய கட்சித் தலைவர்களும் இந்த மாமன்றத்திலே நல்ல வகையில் தங்கள் பணிகளை ஆற்றிவருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த சட்டமன்ற மாணியத்தின் மீது பேசுகிற நேரத்தில் நான் இந்த மன்றத்தின் முன் வன் என்ற அளவில் அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய அன்பு கலந்த, இதயம் கலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய நிலை உயர்த்தப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு என்று இருக்கிற வசதிகள், வாய்ப்புக் கூறுகள் இவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சித் தரப் பிலிருந்து கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிட்டப்பா அவர்களும் அதை எடுத்துப் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் தரப்படுகிற மதிப்பும், அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற சலுகைகளும், வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் இங்கேயும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு முடிவாக்கப் பட்ட கொள்கையை உடையதல்ல என்பதற்கு உதாரணமாக இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கத் தக்க விதத்தில் ஒரு அறிவிப்பினை நான் தர விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் சம்பளம் அதிகமாக்கப்படும், கார் தரப்படும், கார் அலுவன்ஸ், வீட்டு அலுவன்ஸ் இவைகள் வழங்கப்படும், அவர்களுக்கு என்று ஒரு ப்யூனும், ஒரு சுருக்கெழுத்தாளரும் தரப்படும். (ஆரவாரம்). அவைகளுக்கெல்லாம் சட்டம் திருத்தப்பட்டாகவேண்டும். அதிக விரைவில் அந்தச் சட்டம் திருத்தப்படும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு.)

திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்ன, என்னுகிறார்கள். எனக்கிருக்கிற சங்கடம் எல்லாம் சம்பளத்தை அதிகமாக்கிவிடலாம், ஆனால் இப்போது நாட்டில் வறட்சி நிலைமை இருக்கிறது. சம்பளத்தை அதிக மாக்கிக்கொண்டு வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு எம்.எல்.ஏ.க்கள் சென்றால் வறட்சிப் பகுதியில் வாடிக்கொண்டிருக்கிற மக்கள், “வா, வா, சம்பளத்தை அதிகமாக்கிக் கொண்டு வருகிறீர்களா?” என்று கேட்காவிட்டாலும், மொழிகளால்

1969 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

எதிர்க்காவிட்டாலும் விபியால் பார்ப்பது அந்த அர்த்தத்தையே தான் தெரிவிக்கும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு படி 12 ரூபாய் என்றிருந்தது ரூ. 15 ஆக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று அது ரூ. 20 ஆக ஆக்கப்படுகிறது என்ற அந்த மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கும் நம்முடைய சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியிருக்கிறது.

சட்டசபை நடவடிக்கைகளை குறிப்பு எடுப்பதற்குப் பதிலாக டேப் ரிக்கார்ட் செய்யப்படுவேண்டுமென்று நம் மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களும், அடிக்கடி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதையே வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். டேப் ரிக்கார்ட் செய்வதில் நமக்கு ஒன்றும் சங்கடம் இல்லை. அது சுலபமான முறைகூட. ஆனால், அந்த சுலபமான முறையை வேறு மாநிலங்களில் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்கும், பாராளுமன்றத்தில் கூட அந்த சுலபமான முறையைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்கும் உரிய காரணங்களை நாம் அறிந்தாக வேண்டும். இப்போது சபாநாயகர் அவர்கள் ஒருவர் பெயரைச் சொல்லி அழைக்கிறார்கள். “எதிர்க்கட்சித் தலைவர்” என்று அழைக்கிறார்கள். அப்போது அந்த ஒலி டேப் ரிக்கார்ட்டில் பதிவாகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது இடையில் ஒருவர் எழுந்து நின்று பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்புகிறார். அப்படி எழுப்புவவர் திரு. ஆசைத்தம்பியாக இருக்கலாம், டாக்டர் ஹாண்டேயாக இருக்கலாம், அல்லது திரு. அரங்கண்ணலாக இருக்கலாம் அல்லது அங்குள்ள திரு. ஞானசம்பந்தமாகவும் இருக்கலாம், யாராகவும் இருக்கலாம். உடனே சபாநாயகர் அவர்கள், அதை டேப் ரிக்கார்ட்டில் பதியச் செய்யவேண்டுமென்றால் “இப்போது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் கேட்டிருப்பவர் அரங்கண்ணல் அவர்கள்” என்று சொன்னால்தான் அதற்குப் பிறகு நாம் பதிவேட்டில் அதைக் குறிப்பு எழுதிக் கொள்ள முடியும். ஆனால், நம் சட்டசபை நடவடிக்கைகளைக் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்காவிட்டால் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எந்தத் திசையிலிருந்து வருகிறது, எந்தத் திசையில் இருந்து வருகிறது, எப்போது வருகிறது என்றெல்லாம் கண்டு பிடிக்க முடியாத அளவிற்கு ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள் அடிக்கடி குவிக்கிற நிலையில், டேப் ரிக்கார்டர் அல்ல, வேறு எந்தவிதமான சாதனத்தாலும் யார் அந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஆகவே, அது பதிவு செய்யப்பட முடியாத ஒன்றாக ஆகிவிடும். இங்கே குறிப்பு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இன்னார் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பினார், இன்னார் பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்டார், இன்னார் பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன் கேட்டார் என்றளவிற்குக் குறிப்பு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் டேப் ரிக்கார்ட்டில் அந்த வசதி இல்லாமல் போய் விடும். அவர்கள் சொல்வது, எழுதியதைத் திருத்திவிடுகிறீர்களே என்ற குற்றச்சாட்டு. நம்மை நாமே நம்பாத அளவிற்குப் போய் விடக்கூடாது. இந்த அலுவலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள், அந்தக் காரணத்திற்காக இருக்கிற சுருக்கெழுத்தாளர்கள் நிச்சயமாக அந்த நிலைமைக்குப் போகமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : டேப் ரிக்கார்டரை நம்பி, அதை வைத்து மட்டும் எடுக்கக் கூடாது. சுருக்கெழுத்தாளர்களும் இருக்க வேண்டும். டேப் ரிக்கார்டர் எப்போது அவசியம் என்றால் சந்தேகப்படுகிற சமயத்தில் அது அவசியப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்தில் அப்படி டேப் ரிக்கார்ட் செய்து எடுக்கிறார்கள். அதோடு சுருக்கெழுத்தாளர்களும் எடுக்கிறார்கள். அப்படி எடுக்கப்படுகிறபோது சில இடங்களில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கலாம். டேப் ரிக்கார்டரைப் பூர்ணமாக நம்பக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைக் கூட உடனே கேட்டால் போட்டுப் பார்க்கலாம், தவறு செய்யாமல் செய்து விடலாம். மறுநாள் டேப் ரிக்கார்டரைப் போட்டுப் பார்த்தால் பல குரல் மன்னர்கள் இன்று நாட்டில் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் பேச வைத்து, திரு. கரு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 26]

திருமன் அவர்கள் பேசியதுபோல் பேச வைத்து மாற்றிவிடலாம். கோர்ட்டில் சாட்சியங்களுக்கு டேப் ரிக்கார்டரைப் பயன்படுத்துவதில்லை. டேப்ரிக்கார்டரில் சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்வதில்லை. இது வழக்கறிஞர் பெருமக்களுக்கு நன்கு தெரியும். அந்த அளவில் இன்றைய தினம் டேப்ரிக்கார்ட் முறை வைப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். வெளி நடப்புகள், வாக்க் அவுட், என்பவைகளெல்லாம் ஜனநாயக சட்டமன்ற முறைகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகள் என்றாலும் அவைகளை நாம் நிதானமாகவும், நியாயமான முறையிலும், தேவையான அளவிலும், அளவிற்கு மீறிவிடாமலும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் எதிர்க்கட்சி கொற்பாவான திரு. வினாயகம் அவர்கள், துணைத் தலைவர் அவர்கள் இருந்தார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அங்கு சம உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலோ என்னவோ அவர்கள் எழுந்து ஒரு பிரச்சினைக்காக வெளிநடப்பு செய்தார்கள். அவர் கட்சியில் உள்ளவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்து அவரோடு எழுந்து சென்றார்கள். எந்தப் பிரச்சினைக்காக அந்த வெளிநடப்பு நடந்தது? வக்காலத்து என்ற ஒரு வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டது. மத்திய அரசுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார் என்று உணவு-வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்காக, அதற்கு எவ்வளவோ விளக்கங்கள் சொல்லப்பட்ட பிறகும், சபாநாயகரவர்களே கூட விளக்கம் அளித்துத் தீர்ப்பளித்த பிறகும், “வாக் அவுட்” தவிர்க்க முடியாததாகப் போய் விட்டது. அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அந்தச் சான்றுகளைத் தவறு என்று சொல்லும்படி பான அளவுக்குப் புத்தி இல்லாத தனம் என்னிடத்தில் இல்லை. ‘அபிஷியல் ரிப்போர்ட்டில்’ இருந்து தாங்கள் படித்ததை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். தாங்கள் இவ்வளவு சிரமப்பட்டு தேடி வக்காலத்து எடுத்துக்கொள்ளும் நேரத்தில் வேறு ஏதாவது வேலையைக் கவனித்திருக்கலாமே”.

இது சபாநாயகரைப் பார்த்து நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் 15—3—1969 அன்று உதிர்த்த வாசகங்கள். ‘வக்காலத்து எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தில் வேறு ஏதாவது வேலையைக் கவனித்திருக்கலாமே’ என்று சபாநாயகரவர்களைப் பார்த்து எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறினால்தான் வாக்க்-அவுட் செய்வது? ஆளுங்கட்சி வாக்க்-அவுட் செய்ய முடியாது, செய்வது இல்லை. சபாநாயகர்தான் வாக்க்-அவுட் செய்திருக்க வேண்டும், வேறு வழியில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைக் கூட குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைக்கூட சபாநாயகரவர்கள் குறிப்பிட்டம்கூட திரு. வினாயகம் அவர்கள் கேட்கவில்லை. வக்காலத்து என்பது இந்தச் சபையின் நடைமுறையிலேயிருக்கின்ற வார்த்தை என்று சபாநாயகரவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று முறை பயன்படுத்தியிருப்பதை ரிப்போர்ட்டில் பார்த்திருக்கிறேன். நடைமுறையில் இருக்கின்ற வார்த்தை என்று சபாநாயகர் குறிப்பிட்டேக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறெல்லாம் இருந்தும், வாக்க்-அவுட் நடந்திருக்கிறது. இதுபற்றிப் பத்திரிகைகளில் தலைப்புப் செய்தியாக வந்ததேயல்லாமல், நம்முடைய சபையிலே தேவையில்லாத காரணங்களுக்காக வாக்க்-அவுட் செய்யக்கூடிய நிலைமை உருவாகிவிட்டதே என்ற கவலையைத்தான் என் போன்றவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

நம்முடைய நண்பர் திரு. மார்டின் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மிகவும் பரபரப்போடு ஒரு செய்தியை இங்கு சொன்னார்கள். மந்திரிகள் சொத்து விவரம் என்று

1969 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பத்திரிகையிலே வந்திருந்தது. உடனே தமிழக மந்திரிகள் டூன் சொத்து விவரத்தைக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று எண்ணி பத்திரிகையைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். ஆனால், டெல்லியிலிருக்கின்ற மந்திரிகள் பாராளுமன்றத்தில் தங்களுடைய சொத்து விவரங்களைக் காட்டிய விவரத்தைப் படித்து ஆச்சரியப்பட்டேன். தமிழக மந்திரிகள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற கேள்வியை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கிற அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சொத்து விவரங்களைக் காட்டி விட்டதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய ஆச்சரியத்திற்கெல்லாம் மேலாக நான் அதிக ஆச்சரியத்தோடு அது என்ன என்று, அந்த விவரத்தைப் பார்த்தபொழுது, பாராளுமன்றத்தில், அங்கு மந்திரிகளிடையே சொத்து விவரங்களைக் கொடுக்கின்ற நோக்கத்தோடு அந்த விவரங்கள் அந்தச் சபையில் வைக்கப்படவில்லை. யார் யார் 'வெல்த் டாக்ஸ்' கட்டியிருக்கிறார்களோ அந்த மந்திரிகளின் சொத்து விவரம் என்று அந்த ஒரு கேள்விக்கு மாத்திரம் பதிலாக திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொத்துவிவரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுடைய சொத்து விவரமே அதில் இடம் பெறவில்லை. அதிலிருந்து அமைச்சர்கள் வைத்த சொத்து விவரம் என்ற கூற்று, உண்மைக்கு மாறானது, தவறாகப் புரிந்து கொண்ட தன்மையின் அடிப்படையைக் கொண்டது. அது மட்டுமல்ல, 9 மந்திரிகளின் சொத்து விவரங்கள்தான் அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. அவர்களுக்கு இரண்டாண்டு, மூன்றாண்டு காலத்தில் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது, என்ற விவரங்கள்தான் அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, எல்லா மந்திரிகளினுடைய சொத்து விவரங்களும் அங்கு வைக்கப்படவில்லை. இதைச் சொல்வதனால், அவர்கள் வைக்கவில்லை. ஆகவே, நாங்களும் வைக்க மாட்டோம் என்பதற்கு இது பீடிகை என்ற அளவுக்கு யாரும் கருத்த தேவையில்லை. மந்திரிகளின் சொத்து விவரங்கள் மட்டுமல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய சொத்து விவரங்களும் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட வேண்டுமென்று முன்னேற்றக் கழக அரசு விரும்புகிறது. அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, விளைவில், அடுத்த தீங்குமே நம்முடைய மாமன்றத்திலேயுள்ள அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டம் ஒன்றினைக் கூட்டி, சொத்து விவரங்களை எப்படியெப்படி வைக்க வேண்டும், என்னென்ன முறைகளில் வைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள் என்று உங்களைக் கேட்டறிந்து, அந்த அபிப்பிராயக் கோவைக்குப் பிறகு மந்திரிகளின் சொத்து விவரம் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்படும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சொத்துக்களும் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே மிகத் திண்ணமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சீரணியைப்பற்றி, இங்கு பேசிய நண்பர்களில் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள் சீரணி என்ன சாதித்து விட்டது, செலவானதைத் தவிர, என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஒரு குறிப்பை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சீரணியின் சாதினைப் பட்டியலைச் சொல்லுகிறேன். கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளிகள் 171. முடியும் தறுவாயில் உள்ள பள்ளிகள் 143 தூர் எடுக்கப்பட்ட கால்வாய்கள், குளங்கள் 388. அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் 188. வெள்ளையடிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கட்டடங்கள் 7,618. பெயர் பலகைகள் வழங்கப்பட்ட பள்ளிகள் 2,562. சுவர்களில் திருக்குறள் பொறிக்கப்பட்ட பள்ளிகள் 6,555. திருவள்ளுவர் உருவப்படம் வழங்கப்பட்ட பள்ளிகள் 2,918. அடுத்து, சீரணியின் குறிப்பிடத்தக்க சில பணிகள். 32,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள ஊரூர் பள்ளிக் கட்டடம் பத்தே நாட்களில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இதில் அரசின் பங்கு 4,000 ரூபாய் மட்டும்தான். வியாசர்பாடியில் ஏழு பரலாங் நீளமுள்ள வடிகால் ஒன்று 18,000 ரூபாய் மதிப்பில் அரசின் செலவு 1,200 ரூபாயுடன் வெட்டப்பட்டது. திருச்சி மாவட்டத்தில் குடுமியான்மேலியில் விவசாயப் பண்ணை அமைக்க நிலத்தைத் திருத்தி மேடிடும்போன பழைய குளம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து, அது செப் பணிப்பட்டு, இதனால் 45 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு நஞ்சையாக மாறியுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 95 வாய்க்கால்கள் தூர் எடுக்கப்பட்டன. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தூர் எடுக்கப்படாமல் இருந்த நான்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 26]

வாய்க்கால்கள் சேரணியால் ஒரு திங்களில் செப்பனிடப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. செம்பனூர்கோவில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 17,000 ரூபாய் மதிப்பில் 3 மைல் நீளமுள்ள வாய்க்கால் தூர் எடுக்கப்பட்டது. திருவாரூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 2½ மைல் நீளமுள்ள வாய்க்கால் தூர் எடுக்கப்பட்டது. திருவையாறு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 2 மைல் நீளமுள்ள வாய்க்கால் தூர் எடுக்கப்பட்டது. பூதலூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 2 மைல் நீளமுள்ள வாய்க்கால் தூர் எடுக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் சேரணியினர் மிகச் சிறந்த முறையிலே தங்களுடைய ஆக்கப் பணிகளை யெல்லாம் ஆக்கி வருகின்றனர்.

பாரதியார் இருந்த வீட்டைப்பற்றி இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், அரசினுடைய ஏற்பாட்டின்படி பாரதியின் நினைவுச் சின்னமாக அந்த வீட்டை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரரிடத்திலே, அந்த வீட்டை விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்ட பொழுது, 35,000 ரூபாய் கிரயமாகக் கேட்டார். ஆனால், திருநெல்வேலி மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள், வீட்டின் மதிப்பு 20,000 ரூபாய் என்று மதிப்பிட்டார்கள். தற்பொழுது அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர், வீட்டின் விலை எதுவாக இருந்தாலும் ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக உள்ளார் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக கலெக்டர் அவர்களின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அறிக்கை வந்தவுடன், பாரதியார் இருந்த வீட்டை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கை உடனடியாக மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை உறுப்பினர்களின் விடுதியிலே இருக்கின்ற சங்கடங்களைப்பற்றி யெல்லாம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போன் வசதி வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அறைக்கும் தொலைபேசி வசதி வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இந்த ஆண்டிலே நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

உணவு பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது போடப்படும் உணவு சுவையான அளவிலே இல்லை என்று கூறினார்கள். ஏற்கலவே ஒரு ஏற்பாடு இருந்தது. மறுபடியும் அந்த ஏற்பாட்டை நாம் எண்ணிப் பார்க்கலாம். கூட்டுறவு முறையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் சேர்ந்து ஒரு உணவு விடுதியை நடத்த ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லும் புகார்கள், ஒரு நாளைக்கு வருபவர்கள் மறு நாளைக்கு வரவில்லை, எத்தனை பேர் வருகிறார்கள் என்று கணக்குத் தெரியவில்லை என்று விடுதி நடத்துபவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, உறுப்பினர்களே சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் நடத்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதுபற்றி “ஹவுஸ் கமிட்டி” யில் தக்க ஆராய்ந்து தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் இன்றைக்கு என்னவோ அவரையே பின்பற்றிப் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசிய நேரத்திலும், அமைச்சர்களின் சம்பளம்தான் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஒன்றை இடையிலே சொல்ல மறந்து விட்டேன். இப்பொழுது நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே கூட, எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்குக் கீழேயிருக்கும் துணைத் தலைவரைப்பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லையே என்று சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு வழங்கப்படும் அத்தனை சலுகைகளும் துணைச் சபாநாயகரவர்களுக்கும் வழங்க நிச்சயமாக ஆலோசிக்கப்படும், அதற்கும் சட்டம் திருத்தப்படும் என்பதை உங்களுக்குக் கூட அல்ல, சபாநாயகரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (குருக்கே) கொறடாவுக்கு என்கிறார்கள். அதுவே, “கொறடா” என்றுதான் இருக்கிறதே, எனவே, இன்னும் குறைக்காமல் இருந்தாலே போதும். (சிரிப்பு).

1969 மார்ச் 26]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மந்திரிகள் சம்பளம் குறைவாக வாங்குகிறார்களே தவிர, செலவு அதிகரித்திருக்கிறது என்று நண்பர் திரு. மார்டின் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இதிலே மந்திரிகளின் சம்பளத்தை 1966-67-இல் இருந்ததற்கும் இப்பொழுது இருப்பதற்கும் பார்த்தால் 1966-67-இல் ரூ. 95,000, 1967-68-இல் ரூ. 56,000 என்கின்ற வரிசையில் இருக்கிறது. அதிகப்படியாகச் செலவு ஆகியிருப்பதற்குக் காரணம், 6 லட்சமாக இருந்தது, 10 லட்சம், 11 லட்சம் என்று அளவிலே ஆகியிருப்பதற்குக் காரணம், “அதர் சார்ஜஸ்” சுமார் ஒரு லட்சமாகயிருந்தது சுமார் மூன்று லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது. அதிகப்படியாக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஆன காரணம், அந்த இரண்டு லட்சம் ரூபாய்களுக்குக் கார்கள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் செலவினம் அதிகமாயிருக்கிறதே தவிர மந்திரிகளின் இலாக்காவைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாகிவிடவில்லை. அதைப் போலவே ரூ. 4,21,000 ஆக 1968-69-இல் இருப்பதற்குக் காரணம், அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம், அமைச்சர்களுக்கு அல்ல ஸ்டாஃப்காக கார்கள் வாங்கப்பட்டன.

அதுமட்டுமல்ல, தமிழகத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சிகிச்சைக்காகச் சென்றிருந்த செலவு 94,000 ரூபாய், அந்தச் செலவையும் இதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த 94,000 ரூபாயை முன்னேற்றக் கழகத் தலைமை நிலையம் இப்பொழுது திருப்பிச் செலுத்திவிட்டது. என்றாலும்கூட அவர்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வரவு வைத்துக்கொண்டு திருத்தப்படும். கார் செலவும், அண்ணா சிகிச்சைச் செலவும் சேர்த்து எழுதப்பட்டிருப்பதால் உயர்ந்திருக்கிறதேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

டியெர்னல் அலவன்ஸ் 1966-67-இல் 45,000 ரூபாயாக இருந்தது, 1967-68-இல் ரூ. 69,000 ரூபாயாக இருந்தது. 1968-69-ல் ரூ. 91,000 என்கின்ற அளவுக்கு டியர்னல் அலவன்ஸ் போன்றவைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. அந்தக் காரணங்களாலே மந்திரி இலாகாவைப் பொறுத்த அளவிலே செலவு அதிகமாகி இருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறதே தவிர, வேறு அல்ல என்ற விளக்கத்தையும் நான் இங்கே அளித்து, இந்த மானியத்தின்மீது பேசப்பட்ட எல்லாக் கருத்துக்களையும் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன அபிப்பிராயங்கள் அத்தனையையும் சர்க்கார் நல்ல முறையிலே யோசித்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று கூறி வெட்டுப்பிரேரணைகளை முன் மொழிந்துள்ள உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியோடு இன்றையதினம் அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நிறைந்த நம்பிக்கையோடு அமர்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் படியை ரூ. 20 ஆக உயர்த்தியது பற்றி நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எல்லா சார்பாகவும்தான் சொல்லுகிறேன். கட்சியைப் பற்றி இதில் ஒன்றும் கிடையாது. எங்கள் கட்சி வேண்டாமென்று சொல்லி இருக்கிறது. அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். சிறு விளக்கம் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது பார்லிமெண்டு மெம்பர்களுக்குள்ள சம்பளத்தை ரூ. 500 என்பதை ரூ. 600 என்றும், டெய்லி சிப்டிங் பீஸை, டெய்லி அலவன்ஸை ரூ. 30 என்பதை ரூ. 50 என்றும், “லேடி டைப்பிஸ்ட்” முதல் ஸ்டெனோகிராஃபர் போன்ற எல்லா வசதிகளும் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நிலைமைகள் இருப்பதை ரூ. 20 என்று சொல்வதை மனப் பூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டாலும் சம்பளத்தை ரூ. 400 என்றும் அங்கெல்லாம் ஃபீர் குவார்ட்டர்ஸ் எம்.பி.க்களுக்கு இருக்கிறதே. அதே மாதிரி இங்கும் கொடுக்க வேண்டும். சில மாநிலங்களில் ரூ. 450 என்று கூட இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, சம்பளத்தை ரூ. 400 ஆகக் கூட்டி,

[1969 மார்ச் 26]

டெய்லி அலவன்ஸை ரூ. 20 ஆக வைத்துக்கொண்டாலும், நம் எம்.எல்.ஏக்களுக்கும், மைசூரிலே இருக்கிறதாமே அதைப்போல் ஃப்ரீ குவார்ட்டர்ஸ் என்று அந்த வசதியை மனப்பூர்வமாக அறிவிக்கவேண்டும். மேற்கொண்டு, இதை “ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃப்.பெக்டாக” 1969-ம் வருடம் சனவரி மாதத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி. தலைவர் அவர்களே, சம்பளத்தைப் பொறுத்த வரையில் மற்றவர்களும் திரு. ஆதிமூலம் அவர்களும் சொன்னார்கள். இப்பொழுதுள்ள நிதி நிலையில் அவைகளையெல்லாம் கவனிக்க முடியாது. “லேடி டைப்பிஸ்ட்” வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு மாத்திரம், ஏனென்றால், அச்சம் இல்லாத அளவில், போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமானால் அவர்களுக்கு மாத்திரம் செய்யலாம். வேறு சம்பளத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது அதிகப்படுத்துவதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. எ. பாலகம்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, சம்பளத்தை உயர்த்துவதில்லையென்று கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். அதே மாதிரி இந்தப் படியை உயர்த்த வேண்டிய அவசியமும் இப்பொழுது இல்லையென்று என்னுடைய சார்பாக, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வறட்சி என்று பேசினோம். சராசரி மனிதன் கிராமத்திலே வாழக்கூடிய ஏழை 8 அணா, 10 அணா கூட கூலி பெற முடியாத காலத்தில் நாம் நமது படியை உயர்த்துவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. ரூ. 15 படியிலே சென்னை யிலே வேலை செய்ய முடியவில்லை என்பது நியாயமானதாக இல்லை. என அனுபவத்தில் அவ்வளவு நியாயமாகப் படவில்லை. ஆகவே, அதைப் பரிசீலனை செய்வது அவசியம். இல்லை, அதைக் கலந்து பேசி என்ன தேவை என்று பேசினால் நன்றாக இருக்கும். பஸ், ரயில்வே ஃப்ரீ பாஸ்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக அரசு ஆவன செய்வது உதவியாக இருக்குமென்று எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஏழைகள் பஸ்விலே காச கொடுத்துப் போகும்போது, எம்.எல்.ஏக்கள் காச கொடுக்காமல் போவதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். எம்.எல்.ஏக்கள் இங்கே பணி புரிய வேண்டிய நேரத்திலே எத்தனையோ செலவுகள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ பேர்கள் எம்.எல்.ஏக்களைப் பார்ப்பதற்காகத் தொகுதியிலிருந்து வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான செலவுகளையும், காஃபி மாதிரி தேவைகளையும் நாம்தான் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எம்.எல்.ஏக்களுக்கு மாத்திரம் ரூ. 20 என்று இல்லை. அவர்களைப் பார்க்க தொகுதியிலிருந்து எத்தனையோ பேர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுடைய தேவையையும் கருத்திலே கொண்டு, அவர்களுக்கும் சேர்த்து இது கொடுக்கப்படுகிறது. ஏழை இதைப் பார்த்து கஷ்டப்படுவான் என்றால், நீங்கள் பஸ்களிலே ஃப்ரீயாக செல்லும்போதுதான் கஷ்டப்படுவான், நாம் காச கொடுத்துப் போகிறோம். இவர்கள் ஃப்ரீயாகப் போகிறார்கள், என்று.

THIRU T. MARTIN : Sir, in my speech I referred to a particular paragraph in page 41 of the Audit Report and it runs as follows —

‘Rs. 20,000 were spent in 1968-69 in South Arcot district on purchase of tools even though tools had been purchased in 1967-68 for the maximum amount of Rs. 6,000 admissible under the scheme.’

The Hon. Minister gave some answer which is contrary to the observations contained in that Audit Report. May I know from the Hon. Chief Minister whether the statement contained in the Audit Report is correct or the explanation given by the Hon. Minister for Local Administration is correct.

1969 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய அபிப்பிராயத்தையும் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்பதையும் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அதைப்பற்றி நானே தினம் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து வாக்கெடுப்பு வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

கோரிக்கை எண் 6-க்கு கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் யாவும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் உள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 6 — மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,48,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 7-க்கு திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, எம். பூபதி, கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர், கே. சகாதேவ கண்டர் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டு உள்ளன.

கோரிக்கை எண் 7-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அது பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி

“கோரிக்கை எண் 7 — தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,04,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 8-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. சோ. அழகர்சாமி, திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகின்றன.

கோரிக்கை எண் 8-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 8 — மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,14,58,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் 33-க்கு திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகின்றன.

கோரிக்கை எண் 33-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்த திரு. பி. வேலுசாமி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால், அது பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

[1969 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 33 — பலவகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,58,01,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு; கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

(உ) கோரிக்கை எண் 10—நீதி நீர்வாகம்

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,48,91,000 under Demand No. 10—Administration of Justice.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஊ) கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 98,68,900 under Demand No. 5—Registration Department.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(எ) கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள்

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,32,66,400 under Demand No. 11—Jails.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதா

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு, 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதாவை இப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

8. அரசினர் மசோதா

தமிழ் நாடு, 1969ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதா

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move for leave to introduce the Tamil Nadu Appropriation (No. 3) Bill, 1969.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I introduce the Bi

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட் டிருக்கிறது.